

Przedwiośnie

Codzienne ilustrowane pismo narodowe i katolickie

Nr. 123

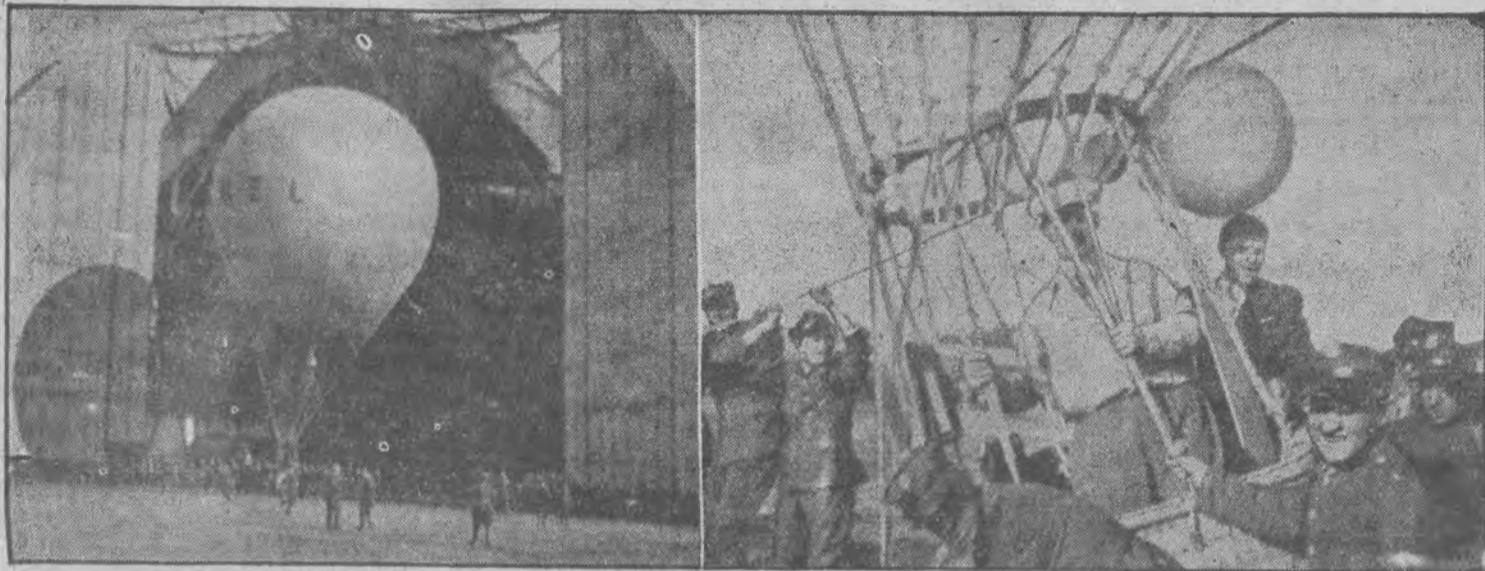
L

Rok 65

Środa, dnia 29 maja 1935

Walka balonów o puhar płk. Wańkowicza

Pierwszy z balonów lądował pod Kaliszem, drugi w pow. kępińskim, dwa inne w Małopolsce — O losie dalszych balonów brak do tej chwili wiadomości

Toruń (Tel. wł.) Wczoraj rozpoczęły się VII krajowe zawody balonów wolnych, organizowane z ramienia Aeroklubu Polski przez 1 baon balonowy. Wystartowało jedenaście balonów, a wśród nich trzy balony Aeroklubów: krakowskiego (Kraków), warszawskiego (Syrena) i mościckiego (Mościce). Ubiegłoroczny zwycięzca por. Zakrzewski leci na „Gopie”.

Start odbył się przy silnym wietrze w kierunku południowo-zachodnim; oczekiwana jest jednak zmiana kierunku wiatru na wschodni.

Dziś o godz. 12 w południe do Torunia nadeszła wiadomość o wylądowaniu tylko dwóch balonów z pośród 11, które wczoraj wystartowały z Torunia do zawodów o puhar płk. Wańkowicza.

Pierwszy wylądował balon „Mościce” z załogą inż. Kłodnicki i p. Kasprzak, w miejscowości Brudzew, w pow. kaliskim, wczoraj o godz. 19.45 (od Torunia w linii powietrznej około 180 km.). Drugi wylądował o godz. 22.55 balon „Kraków” z p. Włodarczykiem i Truskowskim w miejscowości Ruchtal, w pow. kępińskim, tuż nad granicą niemiecką, po 6-godzinnym locie (w linii powietrznej około 220 km.).

Kraków (PAT.) Dzisiaj w południe w lesie na terenie Gromady Stopnica gmina Tymbark, powiat łimnowski, wylądował balon „Lwów”, biorący udział w zawodach o puhar im. płk. Wańkowicza z załogą por. Szurgat i por. Wirszyło z Torunia. Lądowanie odbyło się bez wypadku. Staraniem gm. Tymbark i organów policji

państwowej balon przewieziono na stację kolejową w Tymbarku.

Również w godzinach południowych w lesie na terenie gromady Stawiszka gminy Śniatnica pow. gorlickiego wylądował balon z załogą: por. Filipowski Michał i Matuszek Kazimierz z Torunia. Lotnicy wylądowali szczęśliwie. Powłoka balonu natomiast została przez gałęzie drzew w kilku

miejskach uszkodzona. Lotnicy przyjechali do st. kol. Grybów, skąd udadzą się do Trunia, zabierając z sobą powłokę balonu.

Na zdjęciu widzimy balon „Hel” (z Jabłonny), który opuszcza hangar, udając się na miejsce startu i załogę „Wilna”. W koszu — por. Kazimierz Mensch i por. Michał Filipkowski z 1 baonu balon. w Toruniu.

Jak dotychczas, zwyciężył balon „Syrena”

Wylądował on koło Halicza i przebył 610 kilometrów

Toruń, (tel. wł.) Od godz. 20 nadeszły dalsze wiadomości o następujących dalszych balonach: „Legjonowo” (z Legjonowa) z załogą kpt. Stanisławem Nowickim i inż. J. Rojkiem wylądował o godz. 7 koło Wadowic w odległości 350 klm. „Syrena” (Aeroklub Warszawski) z por. st. Łojasiewiczem i inż. Fr. Janikiem wylądował o 13.40 w miejsc. Załuków k/Halicza w woj. tarnopolskim w odległości 610 klm., a więc, jak dotychczas na najodleglejszym punkcie. „Gopło” z dotychczasowym zwycięzcą por. J. Zakrzewskim i kpt. Cz. Dratwą wylądował na Przełęczy Dunkielskiej w odległości 440 klm. „Poznań” z por. F. Kasprzyckim i ppor. W. Dobrzańskim wylądował w odległości 390 klm. o 9 rano koło Jasta w Małopolsce. Wreszcie balon „Wilno” wylądował koło Gorlic w Małopolsce w odległości 400 klm. Balon ten z załogą por. M. Filipowski i por. K. Mensch jest największym

z biorących udział w konkursie. O dalszych balonach brak dotychczas wiadomości.

Balon „Mościce” z klubu w Mościcach, który pierwszy wylądował już po 4-godzinnym locie, był balonem starym, przepuszczającym gaz i nie miał

Wezbrane wody zmiotły 8 mostów

Wielka ulewa z gradem w powiecie kępińskim — Straty obliczono na 8 milionów złotych

Kępno. (Tel. wł.) W sobotę wieczorem padał w okolicy Rychtala ulewny deszcz z gęstym gradem, a nad całą Krzyżownikami nastąpiło nawet oberwanie chmury.

Ulewa i grad wyrządziły wielkie szkody. Straty oszacowały miejscowe władze na około milion złotych. Wez-

brana woda zmiotła 8 mostów i porządku została przerwana. Ponadto zostały uszkodzone przewody telegraficzne, telefoniczne i elektryczne.

Huragan nad Kieleckiem

Polą kilku wsi zalane wodą — Podmyty tor kolejowy — Dwa wypadki zatonięcia

Kielce (PAT.) Ubiegłej nocy nad terenem gmin Samsonów i Mniów w powiecie kieleckim przeszedł gwałtowny huragan połączony z ulewnym deszczem. Pola kilku wsi zostały zalane wodą, która doszczętnie zniszczyła płony Stan wód na rzekach i stawach gmin nawiedzonych huraganem podniósł się o 3 metry ponad poziom normalny, przyczem nadbrzeżne młyny, tartaki i osiedla zostały zalane wodą. Ludność z zagrożonych miejsc ewakuowano. Ponadto na terenach tych zniszczone zostały w szeregu miejscy drogi i mosty, a ruch kołowy został wstrzymany. Wypadków z ludźmi nie było. Straty narazie nieobliczone. Do gmin nawiedzonych nawałnicą wyjechał starosta powiatowy p. Porębski.

Kielce (PAT.) Nad Skarżyskiem i okolicą w powiecie koneckim przeszła burza z ulewnym deszczem, skutkiem czego został podmyty tor kolejowy na szlaku Blizyn—Sołtyków.

Komunikacja kolejowa na tym odcinku została przerwana. Ponadto zostały uszkodzone przewody telegraficzne, telefoniczne i elektryczne.

Rzeka Kamienna wezbrała, zalewając niżej położone łąki i pola, a do akcji ratunkowej zawezwano drużyny kolejowe.

Starachowice (PAT.) W dniu wczorajszym powiat łżecki nawiedzita niezwykle gwałtowna nawałnica deszczowa, wyrządzając znaczne szkody. Wezbrane wody zagrażały kilku osiedlom. W okolicach Wąchocka woda zalała łąki i pola orne. Wydarzyły się dwa wypadki zatonięcia na terenie stawów starachowickich.

Poprawka, której wartość równa się zeru

„Sanacyjny” projekt ordynacji wyborczych i kontrola gospodarki rządu

Poznań, 27 maja.

Jak już donosiliśmy, propozycja konserwatystów na zebraniu grupy konstytucyjnej posłów i senatorów B. B. idąca w tym kierunku, by — obok ustalania kandydatów poselskich przez zgromadzenia wyborcze delegatów samorządu terytorialnego i gospodarczego — także wyborcy w określonej licz-

bie, np. 500 wyborców, mogli bezpośrednio wysuwać kandydatów poselskich. — propozycja ta została przez prezesa gabinetu p. Sławka odrzucona. Miał on się podobno zgodzić tylko na to, ażeby grupa 500 wyborców mogła mieć pośredni wpływ, i to minimalny, na kwestję kandydatatur.

Pierwotnie sądzono, że 500 podpi-

sów, rejentalnie zalegalizowanych wystarczy do postawienia kandydatatury poselskiej. Tymczasem obecnie prasa warszawska donosi, że 500 wyborców będzie mogło tylko wysłać delegata na zgromadzenie do udziału w nim i głosowaniu, ustalając kandydataturę poselską. To zbliża już oczywiście wartość praktyczną „popraw-

ki” prawie do zera.

Bo cóż? Waga głosu delegata z ramienia owych 500 wyborców zginęłaby całkiem wśród około 150 delegatów samorządu terytorialnego i gospodarczego, związków zawodowych itp. Nawet 10 delegatów, powołanych przez 5000 wyborców, miałyby wpływ znikomym. A jak wyglądać będą pod względem

swej niezawisłości politycznej delegacji „samorządowi” itp. w olbrzymiej swej przewadze, to z przyczyn wiadomych jest jasne.

Dlatego powtarzamy, że wartość praktyczna „poprawki” wspomnianej jest niezbyt oddalona od zera, szczególnie poza obrębem ziem zachodnich.

A strona zasadnicza kwestji: zgodność „poprawionego” w ten sposób projektu z konstytucją, uchwaloną świeżo właśnie przez Blok Bezpartyjny Współpracy z Rządem? Pod tym względem nie zachodzi żadna zmiana na korzyść „poprawki” bowiem nie zmienia faktu, że projektowany system wyborczy nie odpowiada warunkom wyborów ani powszechnych, ani równych, ani bezpośrednich, a zważywszy rozpowszechniony w Polsce analfabetyzm, wybory, wymagające umiejętności czytania nazwisk, nie byłyby w praktyce nawet tajemni.

Z tych to przyczyn zasadniczych i praktycznych obóz narodowy musi stanowczo zwalczać projekt B. B. z „poprawką”, czy bez niej.

Ja! w świetle projektu B. B. wyglądałaby kontrola gospodarki państwa, wykonywana przez Sejm, o tem pisze nasz współpracownik warszawski (M. K.), co następuje:

Wszelka działalność publiczna, a zatem także i przedewszystkiem sprawowanie rządów musi podlegać kontroli. Tej prawdy niikt nie kwestjonuje poza może tylko grupką ciasnych doktrynerów, w których umysłach zasada kontroli, wykonywanej przez przedstawicielstwo narodu, nie może pogodzić się z ich elitarno-autorytatywnymi koncepcjami ustrojowymi.

Także i nasza nowa konstytucja, bardzo daleko posunięta w kierunku władzy odpowiedzialnej tylko „wobec Boga i historii”, uznaje konieczność kontroli nad działalnością rządu i porucza tę kontrolę Sejmowi. Art. 31 konstytucji głosi, że „Sejm sprawuje funkcje ustawodawcze i kontrolę nad działalnością rządu”, poczem wylicza szczegółowo, na czem ta kontrola ma polegać.

Między zadaniami Sejmu a sposobem jego tworzenia powinna zachodzić ścisła zależność. Ordynacja wyborcza powinna uwzględniać zarówno zawarte w konstytucji prawa polityczne obywateli, jak i te jej intencje, które zmierzają do stworzenia z Sejmu organu rzeczywistej, wszechstronnej i skutecznej kontroli nad działalnością rządu.

Taka zaś może być tylko kontrola, sprawowana przez ludzi jak najmniej zależnych od rządu. Niezależność jest podstawowym warunkiem kontroli. Musi to być niezależność tak osobista, jak i polityczna. Parlament, złożony w całości z posłów, „współpracujących z rządem”, nie może spełniać należycie funkcji organu kontrolującego. Zniszczenie niezależnej kontroli uważamy za pięte achillesowe wszystkich nowoczesnych systemów jednopartyjnych.

Zbadajmy teraz, w jakim stopniu projekt sejmowej ordynacji wyborczej, nad którym klub B. B. zakończył właśnie poufne obrady, realizuje uznawaną powszechnie i w konstytucji wyraźnie wprowadzoną zasadę kontroli.

Wiadomo, że nowa konstytucja ogranicza bardzo t. zw. nietykalność poselską, co jest w pewnej mierze słuszne, ale co niewątpliwie uzależnia posłów od administracji rządowej. Skoro jednak tak jest, to tem słuszniejszym staje się postulat, aby sposób wybierania posłów był od tej administracji niezależny, aby byli oni faktycznymi przedstawicielami społeczeństwa.

A tymczasem projekt ordynacji jest zupełnie sprzeczny z tym zasadniczym postulatem. Zarówno samorząd terytorjalny i gospodarczy, jak związki zawodowe i inne zrzeszenia społeczne, którym projekt przyznaje prawo delegowania przedstawicieli do kolegów wyborczych, są faktycznie zależne od administracji rządowej, która jest ich władza nadzorcza i kontrolująca.

Nie trudno przewidzieć, że z wyborów, przeprowadzonych na podstawie ordynacji pp. Cara i Podolskiego, wejda do Sejmu w ogromnej większości burmistrzowie i wójtowie, mniej czy więcej skrupowani przedstawiciele izb samorządu gospodarczego, sekretarze i kierownicy związków zawodowych, pisarze gminni i tym podobni dygnitarze. Czy ci ludzie zdobędą się na odwagę męskiej kontroli nad działalnością tych, którzy „w terenie” będą ich przełożonymi? Czy tak rozpowszechniany obecnie oportuizm nie podsunie im raczej metody chwalenia, względnie tuszowania niedomagań administracji? Czy stosunek wzajemnej zależności między takim Sejmem a administracją rządową nie zamieni się rychło w ro-

dzaj „paktu o niezagresji”?

Nad temi pytaniami powinni bardzo sumiennie zastanowić się ci, którzy będą uchwalali nową ordynację wyborczą.

Powiedzmy sobie szczerze i odważnie, że przy dużym patriotyzmie nie jesteśmy społeczeństwem o bardzo wysokiej moralności publicznej. Nie nauczyli jej nas zaborcy i trzeba długich lat wychowania we własnym państwie, aby tą moralnością przepełnić całe nasze

życie zbiorowe. Jednak i wtedy kontrola będzie potrzebna i konieczna, bo każde społeczeństwo ma w sobie pewną część ludzi skłonnych do takich czy innych nadużyć, a brak kontroli popycha do nich nawet dobre z gruntu, ale słabe pod względem charakteru jednostki.

Ale ta kontrola musi być niezależna. Bo njema nic gorszego od kontroli, tolerującej i rozgrzeszającej zło. Taka kontrola demoralizuje społeczeństwo i niszczy państwo. M. K.

Sesja nadzwyczajna Sejmu w czerwcu?

Wybory odbędą się na jesieni, we wrześniu

Warszawa. (tel. wł.) Agencja Press donosi o pogłoskach, jakoby przewidziana na czerwiec nadzwyczajna sesja sejmowa miała być przesunięta na sierpień. Trzymające się z uporem te pogłoski spotykają się z energicznym zaprzeczeniem kół, które uchodzą za poinformowane i które twierdzą, że sesja nadzwyczajna odbędzie się w czerwcu i że w tym terminie zostanie uchwalona nowa ordynacja wyborcza. Gdyby ordynacja została uchwalona w czerwcu, wybory odbędą

się na jesieni we wrześniu.

W najbliższych dniach oczekiwana jest ostateczna decyzja w sprawie terminu sesji nadzwyczajnej. (w)

Warszawa. (tel. wł.) W czerwcu odbędzie się w Inowrocławiu, posiedzenie zarządu uzdrowisk, poświęcone specjalnie kwestji budowy wodociągów i kanalizacji w uzdrowiskach. Równocześnie wtedy obradować będzie zjazd wodociągowców i gazowników polskich. (w)

Przeszło 100 tys. złotych

wypłaciliśmy naszym graczom w ciągu 32 loterii państwowej.

Polecamy nadal nasze szczęśliwe losy I-szej klasy 33 loterii

kolektura Bolesława Bonczyka

Łódź, Piotrkowska 117, telefon 248-68

Meżowie stanu mówią...

Po Hitlerze zabrakł głos Mussolini

Twórca nowoczesnej Italji nie wierzy w rozbrojenie świata, zapowiada rozmowy dyplomatyczne z Niemcami i określa dążenia faszystów

Rzym (tel. wł.) W dyskusji nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych w Izbie Deputowanych wygłosił Mussolini przemówienie, poświęcone włoskiej polityce.

W zakresie stosunków, łączących Włochy z Francją, Mussolini stwier-

dził, „że atmosfera panująca między obu narodami”, ulega od pewnego czasu wybitnej poprawie i Włochy życzą sobie, by żadne wydarzenia jej nie zakłóciły. Sytuację wytworzoną przez jednostronne wypowiedzenie ze strony Niemiec piątej części traktatu wersal-

skiego, określili Mussolini w następujących słowach: „... bezcelowe jest żałować tego, co się stało, jak też bezcelowe jest jeszcze mówić o rozbrojeniu. Trudno nam wierzyć w możliwość ograniczenia zbrojeń, czy też w nakaz pewnych metod wojennych”.

W sprawie mowy Hitlera wypowiedział się Mussolini m. in. w następujących słowach: „Trzynastu jego punktów nie można w całości odrzucać. Właściwą metodą jest wyjaśnienie i pogłębienie jej. Być może, że już w najbliższych tygodniach dyplomacja podejmie to zadanie”.

Dążenia faszystów znalazły w mowie Mussoliniego następujące odzwierciedlenie: „... faszystom włoski nie zamierza zwaćć swej misji dziejowej do jednego tylko problemu politycznego, ani też do jednego tylko odcinka wojennego”. Zatargowi z Abisynją poświęcił Mussolini m. in. poniższe słowa. „Wszystkie granice włoskiej metropolji jak i kolonialne są w równym stopniu święte i muszą być tak samo broniene przeciw jakimkolwiek, choćby tylko potencjonalnemu niebezpieczeństwu. Niebezpieczeństwo na granicy włoskiej w Afryce Wschodniej nie jest bynajmniej potencjalne, lecz rzeczywiste i stawia problem włosko-etiopski w ostry sposób”.

Cesarskie Niemcy pod rządami Hitlera

Temu celowi ma służyć nowa armja niemiecka — Zjazd szturmowców w Dreźnie — 10-lecie partji narodowo-socjalistycznej w Kilonji — Znamienny artykuł w „Voelkischer Beobachter”

Berlin. (Tel. wł.) Podczas manifestacji z okazji „Dni Żeglugi Niemieckiej” w Hamburgu wygłosił przemówienie min. Goebbels, podkreślając znaczenie nowej armji niemieckiej dla rozbudowy Rzeszy.

„Opierając się na potęgze armji — mówił Goebbels — musi się Niemcom udać zdobycie dawnego pełnego chwwały stanowiska w świecie. Wiele już w tym kierunku dzialano, ale wiele jeszcze pozostaje do zrobienia. Potrzeba czasu do tego, aby fundamenty zostały utrwalone.”

Lipsk. (Tel. wł.) W sobotę i w niedzielę odbył się w Dreźnie przy udziale 120 szturmowców Saksonji wielki doroczny zjazd partyjny. Zjazd zakończył się defiladą przy ul. 100 szturmowców.

Berlin. (Tel. wł.) Z okazji 10-lecia istnienia partji narodowo-socjalistycznej odbył się w sobotę w Kilonji wielki zlot przy udziale kilkudziesięciu tysięcy hitlerowców. Na zjeździe przemawiał szef sztabu formacji szturmowych Luetze, który m. in. powiedział: „Często mówi się, że formacje

partyjno-polityczne są zbyt ciężkie do wprowadzenia obowiązkowej służby wojskowej. Trzeba zdawać sobie sprawę, że nigdy armaty nie zbudowały państwa, tylko idea i światopogląd utrzymywały oraz wznosiły zręby państwowe. Właśnie w tej chwili musimy szerzyć tę wiarę wśród całej ludności.”

Berlin (tel. wł.) Na łamach urzędowego organu partyjnego Voelkischer Beobachter ukazał się znamienny artykuł p. t. „Sztandar jest cięższy, niż konto bankowe”. W artykule m. in. powiedziano: „Kancelarz Hitler stworzył przez swą politykę cen i plac podstawy dla silnego ugruntowania życia gospodarczego. Jest nielada czelnością, jeżeli koła gospodarcze wciąż doszukują się słabych stron tych zasad. Jeżeli zasady narodowo-socjalistyczne niepokoją te koła, jest to bezcelnością kapitalistyczną, a nie winą narodowego socjalizmu. Wspomniane koła mogą oprzeć swoją pracę na wskazanych im podstawach. Nie mogą i nie wolno im jednak wywierać nacisku, domagając się rewizji zasad narodowo-socjalistycznych”.

U kobiet w ciąży i młodych matek stosowanie naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa wzmacnia prawidłowość funkcji żołądka i kiszek.

T 916

Angielsko-niemieckie rozmowy w sprawie zbrojeń morskich

Londyn. (PAT.) Agencja Reutersa donosi: Rozmowy przygotowawcze brytyjsko-niemieckie, dotyczące zbrojeń morskich wyznaczono przewizorycznie na 4 czerwca w Londynie. Rozmowy będą miały charakter ściśle półurzędowy.

Dwu ministrów oświaty przyedzie do Polski

Warszawa. (Tel. wł.) W czerwcu oczekiwany jest przyjazd dwóch zagranicznych ministrów oświaty, a mianowicie węgierskiego ministra Homana, który przybywa celem przeprowadzenia rozmów o wykonanie umowy kulturalnej i ministra szwedzkiego Endberga, a celem tej wizyty będzie zawarcie polsko-szwedzkiej umowy kulturalnej. (w)

Szybkobieżne samoloty na polskich liniach

Warszawa. (Tel. wł.) W Hipcu uda się do Stanów Zjednoczonych specjalna komisja dla odbioru dwóch samolotów, budowanych przez amerykańskie zakłady lotnicze Douglas, które to samoloty rozwijają dużą szybkość 350 klm. na godzinę. Samoloty te będą zużyte na polskich liniach lotniczych jeszcze na jesień. (w)

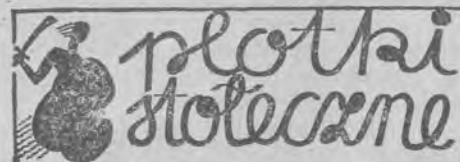
Z pobytu Goeringa w Sofji

Sofja (PAT.) Bułgarska agencja telegraficzna donosi: General Goering złożył dziś rewizyty kurtuazyjne premierowi Toszewowi, ministrowi spraw zagranicznych Kiosseianowowi i ministrowi komunikacji Kozucharowowi.

W południe król Borys III wydał śniadanie na cześć gen. Goeringa w gronie osób najbliższych. Gen. Goering jutro zrano odleci samolotem z Sofji. Prasa podkreśla prywatny charakter wizyty gen. Goeringa w Sofji

Ku uczczeniu Viktora Hugo w 50 rocznicę śmierci odbyły się w Paryżu uroczystości pod pomnikiem wielkiego pisarza francuskiego. Prezydent Lebrun złożył u stóp pomnika wieniec.

25 maja

Ileż plotek kursuje na temat żywiołów, przez „sanację” uznawanych za „niebłagonadziejne”? Na wołowej skórze tegoby nie spisano!

Teraz np. urbi et orbi rozgłoszono plotkę, że poseł Arciszewski wystąpił czy występuje ze Stronnictwa Narodowego. Plotka jedna z wielu. Pos. Arciszewski jest zawodowym wojskowym; przeniesiono go w stan nieczynny. W pogrzebowym pochodzie w Warszawie i Krakowie brał udział. Wystąpił w mundurze pułkownika z orderami bojowymi.

Na tle plotki, że poseł Arciszewski wystąpił rzekomo ze Stronnictwa Narodowego, pisma żydowsko-„sanacyjne” zaczęły go kwalifikować jako wojskowego. Dawniej nie wspomniano o jego bojowych zasługach, a miał ich sporo. Niedawno, gdy zaatakował pos. rabina Thona z powodu jego wyrażenia się o budżecie wojskowym, zaczęto mu podpowiadać uczucia antysemickie i dostrzegano w nim judofoba. O tem, że to wojskowy pur sang, nie wspomniano. Unikano tego skrupulatnie. Wszak występował w imieniu ugrupowania nacjonalistycznego i opozycyjnego!

Aż dopiero teraz, gdy zaczęto krzewić plotki o jego rzekomem rozejściu się ze Stronnictwem Narodowym, pisma żydowsko-„sanacyjne” poczęły w nim odkrywać zdolności rozmaite.

Na ulicach miasta pojawił się nowy wielki dziennik stołeczny „Warszawski Dziennik Narodowy”. Jest to czołowy organ ruchu narodowego. Opinia narodowa naszej dzielnicy będzie znowu miała swój wskaźnik orientacyjny. „Gazeta Warszawska”, jak wiadomo, przestała wychodzić w znanych okolicznościach.

Grupa, skupiająca się około tygodnika „Polska Ludowa”, zapowiada urządzenie w dniach 15 i 16 czerwca „konferencji chłopskiej” „celem opracowania platformy ideowej”. Wiemy, co znaczą takie zapowiedzi.

Około owej „Polski Ludowej” przed rokiem był mały huczek. Dawni zwolennicy Stronnictwa Chłopskiego chcieli stworzyć coś odrębnego i coś samodzielnego. Ostatecznie jednak do rozłamu w Stronnictwie Ludowym nie doszło, ale fermenty są tam ciągle. Na czele tej grupy stoją posłowie: Waleron, Wyrzykowski, Pac, Dobroch, tj. grupa, zbliżona bardzo do pos. Wrony, który wystąpił z Stronnictwa Ludowego. W swym tygodniku akcentują bardzo jaskrawo klasowość ruchu chłopskiego, a w dodatku literackim szereg wierszy nosi charakter bardzo radykalny, zalatujący nieco wiatrem wschodnim.

WARSZAWIANIN

Trzęsienie ziemi

Berlin. (Tel. wł.) Z Aksar Fuord na północnym wybrzeżu Islandji donoszą o silnych wstrząsach ziemi. Masy lawy i kamieni spływają z gór w doliny i zagrażają niżej położonym miastom i osiedlom.

W chwili, gdy ważą się losy gabinetu Flandina

Przed wielką bitwą w pałacu Burbonów

Spuścizna Flandina po premj. Doumergue'u i kartel lewicy — Dlaczego wybrali Flandina — Po sześciu miesiącach — Pesymizm nowego rządu — O pełnomocnictwa — Powiew przesilenia ministerjalnego — O innego szefa

Korespondencja własna „Oregdownika”

Paryż, 25 maja.

W chwili, gdy ważą się losy gabinetu p. Flandina, należy przypomnieć — skutkiem jakich okoliczności — objął on spuściznę po premierze Doumergue'u? Otóż dlatego, iż p. Doumergue uważał, że Francja znalazła się na rozdrożu swego życia politycznego: Jedyne zasadnicze reformy państwowe — zdaniem b. prezydenta Doumergue'a mogą ją ochronić od niebezpiecznych eksperymentów: wobec tego należało udać się coprędzej do Wersalu, celem przystosowania konstytucji, a także instytucji państwowych, do nowych potrzeb.

Cała lewica, z radykałami na czele, odmówiła jednak swego poparcia mędrcom z Tournefeuille, darząc niemiast p. Flandina.

Dlaczego? — Bo nowy premier, pełen optymizmu, zapewniał, iż uzdrowienie sytuacji wewnętrznej można osiągnąć bez podróży do Wersalu, inaczej mówiąc, bez naruszenia dotychczasowych przywilejów wyborczych, zazdrośnie strzeżonych przez lewicowe stronnictwa. Nowy premier utrzy-

mywał też, iż można doskonale rządzić bez specjalnych pełnomocnictw...

Od tego czasu upłynęło miesięcy sześć, w czasie których optymizm p. Flandina przerodził się w pesymizm i tak wielkie rozgoryczenie, że nie widzi on innego wyjścia z sytuacji, jak w otrzymaniu od izb bardzo daleko idących, specjalnych, pełnomocnictw!

Miałyby się one odnosić nie tylko do kwestyj finansowych, ale także do administracyjnych, oraz do spraw, związanych z reformą wyborczą. Dla zapewnienia równowagi budżetowej rząd potrzebuje bowiem około 6 miliardów; dla wyrównania deficytu kolej żelaznych 4 miliardów. Reformie miałyby ulec instytucja ubezpieczeń społecznych; emeryturę byłych kombatanów miano by odsunąć z 55 roku życia na 60; mówi się o skasowaniu około 55.000 etatów urzędniczych. Wy-szuwa się ewentualność przedłużenia mandatu poselskiego do lat 6, poddając go częściowemu, trzykrotnemu wyborom, podobnie jak się ma z wyborami senatorów.

Powiedzmy odrazu, iż zmiany pro-

jektowane przez rząd p. Flandina, są niepopularne. Gorzej: niepopularnym staje się i jego gabinet. Dlatego sytuację określa się jako coraz bardziej krytyczną. Opinie stronnictw są mocno podzielone co do stanowiska, jakie należy zająć wobec żądanych przez premiera pełnomocnictw. Równocześnie migracja kapitałów oraz złota stanowi znamiennej miarę temperatury politycznej.

Ugrupowania narodowe opowiadają się zasadniczo za pełnomocnictwami, ale... nie za ich udzieleniem p. Flandinowi! Coraz silniejsze rozdzźwięki uwydatniają się w jego założeniu ministerjalnej. Wskutek tego akcja rządowa jest coraz bardziej chwiejna. W tych to warunkach, premier zamierza zażądać specjalnych pełnomocnictw, podobnych do tych, jakie zostały w 1926 r. udzielone p. Poincarému. Wielki ten Lotaryńczyk, mówi się teraz, rozporządzał jednak ogromnym kredytem moralnym, jakiego brakuje p. Flandinowi. Osobisty prestiż p. Poincarégo był nawet uwzględniany przez jego przeciwników; darzył go zaufaniem cały kraj, cały naród.

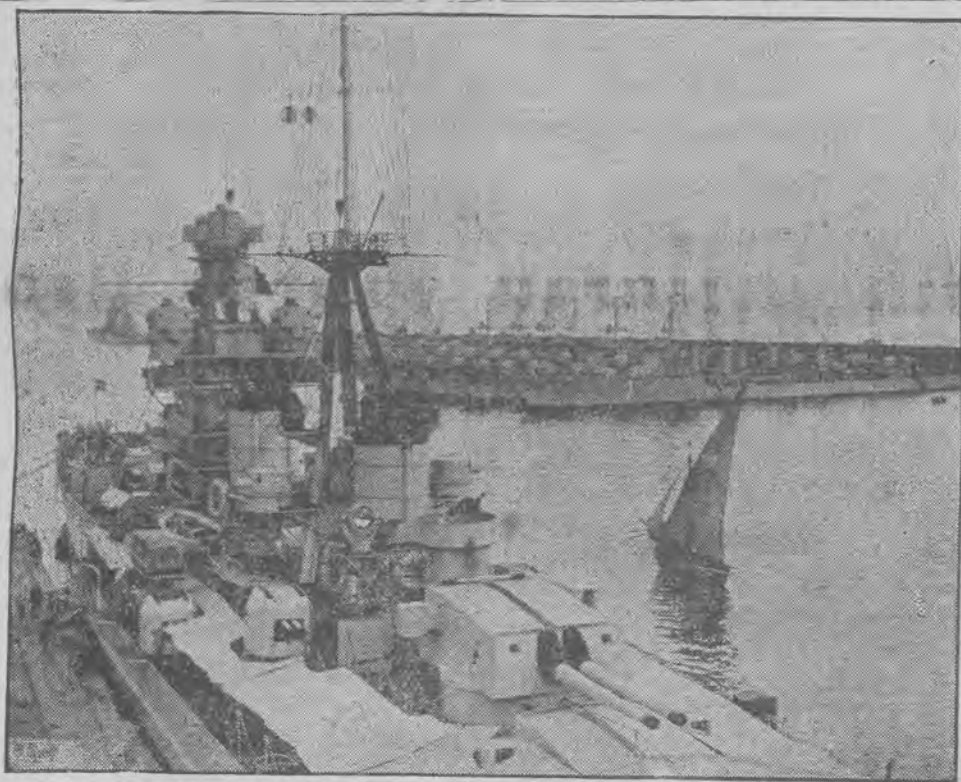
Jakżeż też dzisiaj daleko jest Francja od tego „klimatu” psychicznego, w którym wyrosła ongiś niemal cudowna naprawa sytuacji, określana nawet potem jako „Marna finansowa”.

W obecnej konjunkturze największą szansą dla rządu p. Flandina była ogólna obawa przed jutrem. Posłowie nie chcieli zmian, w obawie przed nowymi wyborami; inna część deputowanych, świadoma knujących się spisków, uważała znowuż, iż należy podtrzymać obecny rząd, ponieważ jego obalenie grozi nieprzewidywalnymi powikłaniami. Dlatego wszyscy narodowcy tak energicznie domagali się od p. Flandina przynajmniej zmiany reformy wyborczej. Tymczasem chwiejny rząd zawiódł wszelkie nadzieje. Dzisiaj niepowność jutra występuje ze zdwojoną siłą.

Rząd obecny, zrodzony w intrygach, o które potknął się p. Doumergue, zapewne od nich zginie. Znajduje wprawdzie p. Flandin gorących obrońców w pewnych kołach masońskich, a po ostatnich wyborach również znacznie mniej krytykuje go obóz radykalny. Zdaje się, że losy rządu spoczywają obecnie w rękach p. Herriota.

Ale powiew przesilenia ministerjalnego odczuwa się coraz silniej w kuluarach Izby Deputowanych. P. Malvy, prezes komisji finansowej Pałacu Burbońskiego, wypowiedział się już przeciwko udzieleniu pełnomocnictw; „lewica radykalna” też nie jest im przychylna; krańcowy odłam radykałów z b. premierem Daladier na czele, z większą, niż kiedykolwiek, furją zapowiada bitwę: „czerwoni contra biali”. Najwięksi optymiści ludzka się jeszcze, że p. Flandinowi uda się może pociągnąć ku sobie elementy narodowe. Te żywioły, jak już wspomniano, są zwolennikami specjalnych pełnomocnictw, ale do rąk innego szefa rządu...

Nasuwa się pytanie, kto nim będzie? I. B.

Wizyta eskadry francuskiej floty wojennej w Neapolu.

Gabinet Flandina wnosi o pełnomocnictwa finansowe

Odpowiednią uchwałę powzięła już rada gabinetowa

Paryż. (PAT.) Agencja Havasa donosi: Po posiedzeniu rady gabinetowej pod przewodnictwem premiera Flandina ogłoszono komunikat następujący:

„Po wysłuchaniu sprawozdania ministra finansów Germain - Martina o sytuacji walutowej, ministrowie dy-

skutowali o projekcie nadającym rządowi rozszerzenie pełnomocnictwa w sprawach ekonomicznych i finansowych. Projekt będzie przedłożony jutro zrana radzie ministrów i będzie przedstawiony popołudniu izbie deputowanych”.

Faktorstwo mają we krwi...

Prasa żydowska szczuje na biskupa Łosińskiego — Żydzi nauczycielami Polaków — Prawdziwa rola „popularnej” i „postępowej” prasy — Co dalej?

Łódź, 27 maja.

Dwa są rodzaje żydowskiej prasy wydawanej w języku polskim: czasopisma jawne żydowskie w rodzaju „Naszego Przeglądu”, „5-ej Rano”, czy „Nowego Dziennika” — choć w języku polskim, wydawane przez Żydów, lecz przeznaczone dla „GOJÓW” — chcą-

ce uchodzić w oczach polskiego czytelnika za pisma polskie.

Nasz stosunek do tych dwóch rodzajów żydowskiej prasy jest różny. Co do pism jawnie żydowskich nie mamy specjalnych zastrzeżeń; sami je dla siebie wydają i sami to czytają; my się temi wydawnictwami o tyle

tylko interesujemy, o ile chcemy poznać stanowisko czasowych lokatorów Polski w tej czy innej sprawie. Natomiast rola krypt — żydowskiej prasy, podszywającej się w oczach nieświadomego czytelnika pod miano „polskiej”, wymaga ze strony Polaków pilnej i nieustannej obserwacji.

cji. Pamiętać bowiem należy, że prasa nietylko dostarcza czytelnikowi bieżących informacji, lecz również wychowuje go zapomocą artykułów. Gdyby jednak pisma te zawierały wyłącznie materiał informacyjny, to i w tym wypadku prasa jest potężnym narzędziem wpływającym na opinię publiczną, które Żydzi wykorzystują w sposób szkodliwy. Przez odpowiedni dobór informacji — przemilczanie tendencyjne pewnych faktów, a podkreślanie innych, czytelnik zazwyczaj wierzący informacjom swego pisma jest systematycznie wprowadzany w błąd. Jednak żydowski redaktorzy nie poprzestają na takim czy innym doborze wiadomości, lecz w dodatku stale swych czytelników okłamują. Notujemy najbardziej jaskrawe fakty z kilku ostatnich tygodni.

Przez pewien czas cała polsko-żydowska łódzka prasa na czele z „Republiką”, „Expressem” i „Głosem Porannym” usilnie wmawiała w swych artykułach, że w narodowym klubie radzieckim w Łodzi szykuje się rozłam. Celowo nie prostowaliśmy tych fantastycznych wieści, co do tego stopnia rozuchwalało owe pisma, że pewnego dnia podały nazwiska rzekomych rozłamowców — no i ostatecznie okazali się, że była to typowo żydowska „bujda”.

Te same pisma przed paru dniami podały wiadomość o wystąpieniu ze Stronnictwa Narodowego posła p. w. st. sp. Arciszewskiego. Znowu „bujda”.

Wreszcie zupełnie celowo zamieszczono tam „wiadomość” o wyjeździe z Polski JE. ks. biskupa Losińskiego (ci redaktorzy z ghetta nie rozróżniają śp. biskupa Łozińskiego, który zmarł przed paru laty, od obecnego biskupa kieleckiego — JE. Losińskiego). Oczywiście i ta rewelacja okazała się zgruntu fałszywa.

W taki oto sposób usiłują urabiać polską opinię za pośrednictwem wydawanych przez siebie pism żydowski dziennikarze. Nie poprzestają oni jednak na samych wiadomościach. Dzień w dzień ukazują się na szpaltach tych pism artykuły, w których Żydzi i kilku żydyjących moralnie Polaków usiłują zaszczepić polskiemu ogółowi swe zapatrywania. To, że w tych pismach współpracuje kilku chrześcijan, nie zmienia postaci rzeczy. Na jednego bowiem chrześcijanina wypada tam po kilku izraelitów, którzy wszystkim kierują i wszystko finansują.

W niedzielnym n-rze „Głosu Porannego” ukazał się wielki artykuł p. t. „J. E. ks. biskup Losiński”, szeroko omawiający osobę i działalność kieleckiego biskupa, oczywiście w świetle jak najbardziej ujemnym. Zapytujemy wobec tego: co obchodzi Żydów stosunek polskiego ogółu do swego duszpastera? Czy polska prasa narzuca żydostwu taki czy inny stosunek do ich religijnych zwierzchników, cadyków i rabinów? Z powodu ostatnich gorszących zajęć w warszawskim rabinacie, w czasie których żydowski tłum obił po twarzy jednego z rabinów i zdemolował lokal, prasa polska zajęła jakieś stanowisko, czy namawiała żydostwo do dalszych ekscesów? Nie. Polacy nie szczują Żydów na ich duchowieństwo, wogóle nie wtrącają się w wewnętrzne spory pomiędzy izraelitami. **Polacy bowiem mają w sobie to co się nazywa kulturą!**

Natomiast Żydzi nie pomijają nigdy okazji do jątrzenia stosunków pomiędzy katolickim duchowieństwem a ludnością. Taka już bowiem jest natura tych potomków faktorów i pachciarzy. Potrzeba faktorowania wszła im w krew. Nietylko chcą wiązać w Polsce w pacht handel i całe wogóle życie gospodarze, lecz chcą również zostać pachciarzami i we wszelkich innych dziedzinach. Faktorstwo bowiem mają we krwi...

Stosunek do osoby i działalności J. E. ks. biskupa Losińskiego ze strony pewnej ilości polskiego społeczeństwa może być taki czy inny. Doskonale zdajemy sobie sprawę z różnorodności prądów, nurtujących wśród Polaków, lecz w jakim to stopniu dotyczą Żydów? Jeżeli społeczeństwo chrześcijańskie zechce w ten czy inny sposób ustosunkować się do któregoś ze swych kapłanów, potrafi to zrobić samo bez faktorów. Jednak żydostwu wybitne zależy na maceniu stosunków pomiędzy Polakami, na podmywanu autorytetu Kościoła i wyszukuje ono skwapliwie po temu każdą, bodaj najdrobniejszą okazję.

Omawiany artykuł „Głosu Porannego” zawiera ponadto wiele momentów ściśle politycznych, luźnie tylko, albo i zgola niezwiązanych z osobą JE biskupa Losińskiego. „Głos Poranny”

powraca obszernie do stosunków politycznych z czasów wojny światowej, napadając na narodowców za ich stanowisko przeciwko Niemcom. — Stare to rzeczy. Część społeczeństwa oparła swoje nadzieje o Entente, zwalczając Niemców, druga oparła się o Niemcy i Austrię w walce z Rosją. I tu i tam walczono o Polskę, i tu i tam walczyli Polacy. Kto miał, a kto nie miał słuszności — o to toczy się spór pomiędzy Polakami i do historii już należy. Co w tej materii mają Żydzi do gadania? **Wiele było w owym czasie spraw i o szpiegostwo i o dezercję, wiele delegacji żydowskich wychodziło czolobitnie naprzeciwko wkraczających okupantów i niemieckich i rosyjskich...** Po roku 1920 na wyższych uczelniach w Polsce nie było prawie Żydów-akademików, bo zapadła w swoim

czasie uchwała, że studjować mają prawo tylko ci, co walczyli na froncie przeciwko bolszewikom... Tak, skoro już mamy wspominać dawne dzieje, to wspominajmy je ze wszystkimi szczegółami. Wielu Żydów wyjechało z Polski w czasie inwazji bolszewickiej do Niemiec, a wróciło dopiero po objęciu władzy przez Hitlera. — Dopiero pod wpływem aryjskiego paragrafu przypomniało sobie o istnieniu „ojczyzny”.

Obecnie coraz mniej jest Polaków, darzących sympatią i zaufaniem naród „wybrany” — Trzeba się więc płaszczyć łaski sobie zaskarbiać, jak wówczas przed Besselerem w Warszawie jak wówczas w Galicji przed sotniami kozackimi...

Uwadze redaktorów polsko-żydowskiej prasy polecamy świeżo ogłoszony wierszyk K. I. Gałęzińskiego:

„Nową odznakę wymyślił kierownik

B. Śmierdzielina,
A Gronowski wykonał projekt:
W wieńcu z wawrzynu pudełko z wawrzynem.

A u dołu podpis: „Ja się boję”.

Jeżeli zaś, panowie, nie boicie się, jeżeli istotnie jesteście odważni, przyznajcie, iż takich Żydów, co walczyli o Polskę było bardzo niewiele, a takich, co w tej armii byli nie w szpitalach, czy intendenturach, lecz na linii, jeszcze mniej. I przyznajcie, że chowanie się dziś całego żydostwa w Polsce za nazwiska, bardzo nielicznych Żydów, którzy polegali za Polskę — to nie jest ani rycerskie, ani honorowe nawet.

Gdy się nie ma odwagi bojowej, wartoby mieć bodaj odwagę cywilną.

Kolarstwo

W dniu onegdajszym odbyły się ze startem w Parku Wolności w Pabjanicach na szosie w kierunku Wielunia wyścigi szosowe sześciu klubów: P. T. C. Makabi, B. e. g. Świt, Orłęta I, Kruszcendera na dystansie 150 klm. Przy startujących 40 zawodnikach bieg ukończyło 27. Najlepszy czas dnia uzyskał Kolski (M) 5 godz. 16 min. przed Janiakem ze Świt. Tytuły mistrzów poszczególnych klubów uzyskali: Kruszcender: Post Jan w czasie 5.17.25 przed Szymańskim 5.20.35, Orle: Tusio Jan w czasie 5.18. Świt: Janiak J. w czasie 5.16.04 przed Maletą który został zdyskwalifikowany. P. T. C. Odentaa w 5.35.26 przed Otelskim 5.35.35. Makabi: Kolski S. w czasie 5.16 przed Mirabelem 5.34.28. Bieg: Stolarczyk T. w czasie 5.20.27 przed Szymem 5.23.26. Organizacja zawodami dobra. Start odbył się wspólnie. Publiczności na mecie i starcie dużo.

Lekka atletyka

Mistrzostwa lekkoatletyczne klasy C. W ciągu soboty i niedzieli na stadionie sportowym L. K. S. i Wimpy rozegrane zostały mistrzostwa lekkoatletyczne klasy C w których startowała zgoda 100 zawodników. W poszczególnych konkurencjach osiągnięto następujące wyniki: bieg 100 metr. — Jakobi (UT) 12 sek., 400 mtr. — Seidel (Wima) — 55.4 sek., 800 mtr. — Heine (KE) 24.4, 1500 mtr. — Lach (KE) — 5000 mtr. — Lach (KE) 17.08, 110 przez płotki — Wocek — (WKS) 19.8, Sztafeta 4x100 mtr. Union-Touring 49 sek. Sztafeta 4x400 mtr. W. K. S. 46.08, dwak Wocek 34.50, oszczep Wocek (WKS) 46.08, Kula Wocek 11.69, skok w dal — Jakobi 5.81, skok wzwyż Jakobi 1.63, skok o tyczce Maciaszczyk (Sokol) 2.90 m. Drużynowo zwyciężył W. K. S. osiągając 38 pkt. przed Kruszcenderem 32 pkt. Union-Touringiem 30, L. K. S. 21, Wima „Sokołem” 9, Geyerem 4. Zjednoczonymi 3 i I. K. P. 0 pkt. Indywidualnie wyróżnili się Wocek, Lach, Galicki i Jakobi. Na specjalną uwagę zasługują zespoły W. K. S. z Wocekiem i Union-Touringu z Jakobim na czele. Weryfikacja zawodów może jeszcze ulec zmianie, gdyż zakwestjonowano bieg sztafetowy 4x400. Organizacja zawodami słaba. Razła szczegółnie i jak zwykle niepunktualność w rozpoczynaniu poszczególnych konkurencji.

Piłka nożna

Mistrzostwa klasy A. Po sobotnich i niedzielnych rozgrywkach klasy A okręgu łódzkiego, zasadniczo w tabelce nie zostały żadne zmiany, bowiem faworyci zawodów nie zawiedli. U czoła w dalszym ciągu prowadzą L. T. S. G. i Union-Touring, maruderami zaś są w dalszym ciągu L. K. S. Ib i Hakoah. Niespodzianek większych nie było, godnym jedynie zanotowania jest przegrana L. K. S. do Makabi w stosunku 1:0, przez co L. K. S. Ib znalazł się poważnie w strefie spadku do niższej klasy. Przebieg spotkań był następujący.

Makabi — L. K. S. Ib 1:0 (1:0). Czerwoni zasileni Jańczykiem w ataku i Frymarkiewiczem w bramce grali bardzo chaotycznie, jednak Makabi na zwycięstwo nie założył. Wynik remisowy powinien być najlepszym odzwierciedleniem gry, jednakże skandaliczne wprost sędziowanie p. Reatiga, dało próbkę, iż Kolegium Sędziów poważnie powinno się zastanowić, jakich sędziów na mecie mistrzostw należy wyznaczać.

Wima — Hakoah 5:0 (0:0). Obie drużyny do zawodów stanęły w najsilniejszych składach. W pierwszej połowie gry, obie drużyny inicjują serię ataków, jednakże wynik bezbramkowy utrzymują się do przerwy. W drugiej połowie, Hakoah opada z sił i pozwala sobie w różnych od-

stepach strzelić 5 bramek. Sędziował p. Jedraszczak.

L. T. S. G. — Widzew 2:0 (1:0). Zawody ze względu na ospale tempo nosiły raczej charakter towarzyski niż mistrzowski. Gra toczy się cały czas ze zmienną przewagą, jednakże L. T. S. G. jest częściej przy piłce, to też w 30 minucie zdobywa bramkę przez Królewskiego. Po przerwie, gra w dalszym ciągu nieciekawa i prowadzona ze zmiennym szczęściem. Dopiero w 42 minucie L. T. S. G. zdobywa drugą bramkę przez tego samego gracza i kończą się zawody. Sędziował p. Jedraszczak. Przedmecz zakończył się zwycięstwem Widzewa w stosunku 5:4.

Union-Touring — S. K. S. 3:0 (3:0). Zawody powyższe były dość ciekawe jedynie w pierwszej swej części. Obie drużyny przywiązując do tego spotkania poważną rolę wystąpiły w najsilniejszych składach. Do przerwy U. T. ma stać przewagę dzięki wiatrowi, uzyskują w równych odstępach 3 bramki strzelone przez Królasika — 1 i Michalskiego — 2. Po przerwie do głosu dochodzą strzelcy, jednakże nie potrafia przeważać swej wyzyskać cyfrowo i wynik dnia pozostał bez zmian. Sędziował p. Lange, który nieraz pozwalał na grę niebezpieczną i brutalną nie reagując na rażące faule.

W. K. S. — P. T. C. 7:0 (0:0). Tak wysokie zwycięstwo drużyny wojskowej było poniekąd niespodzianką dla Pabjaniczian, którzy przyjechali do Łodzi z pewną wygraną. Do przerwy gra równorzędna i na dość wysokim poziomie. Nic nie przemawia za tem, że P. T. C. poniesie tak dotkliwą porażkę. Dopiero druga połowa,

zmienia brąz gry nie do poznania. Wojskowi przechodzą do generalnego ataku, uzyskują przynajmniej przewagę i strzelają 7 bramek przez: Stolarskiego — 4, Kamińskiego — 2 i Włodarczyka — 1. Dużą winę przepuszczonych bramek ponosi tutaj rezerwowi bramkarz Pabjanic, który mógł z powodzeniem obronić 5 bramek. Sędziował p. Naporski.

Obecnie tabela mistrzostw klasy A przedstawia się następująco:

TABELA KLASY A.

Nazwa klubu	II. gier	pkt.	st.br.
1. LTSG.	11	19	50:10
2. Unin-Touring	10	18	40:7
3. Wima	11	15	26:12
4. S. K. S.	11	12	14:19
5. Widzew	11	11	24:18
6. P. T. C.	11	11	23:25
7. W. K. S.	11	9	28:30
8. Makabi	11	8	13:33
9. L. K. S. Ib	10	3	11:25
10. Hakoah	11	2	8:58

Jugosłowiański w Polsce. W związku z uroczystościami żałobnymi, między innymi zostały odwołane turnieje po Polsce Jugosłowiańskiej reprezentacji w hazenę. Obecnie definitywnie ustalono przyjazd gości na dni 8-22 września. 8 września odbędzie się w Warszawie mecz w między państwową Polskę — Jugosławia, poczem hazenistki zagraniczne rozegrają mecz w Łodzi z reprezentacją miasta. Poza tem przewidziane są mecze kolejno w Białymstoku, Poznaniu, Krakowie i Tarnowie.

Uboj rytualny

Coś dla smakoszy mięsa z żydowskich jatek

Częstochowa, 27. maja. W rzeźni miejskiej w Częstochowie miał miejsce wypadek, który powinien nietylko oburzyć do głębi każdego Polaka, ale i przemówić do rozsądku tych, dla których tak uparcie wszystko ze sklepu żydowskiego jest „lepsze”. O ile „lepsze” są np. wszelkie żydowskie produkty spożywcze, wykaże poniżej opisany fakt.

W ub. poniedziałek m. in. oddana została na rzeź krowa, należąca do Emanuela Frydmana, ul. Targowa 13. Krowę zabito sposobem rytualnym; mięso miało być koszerne. Tymczasem z niewiadomych (w każdym bądź razie nam nieznanym uboju rytualnego) przyczyn krowa w ostatniej chwili stręfniła się. Wtedy brat Frydmana, Herszlik, który w zastępstwie zajmował się w tymże dniu ubojem wpadł w taką wściekłość, że bez namysłu kopnął stręfniące mięso i nasmarkał na nie. Świadcami niepoczytalnego wybruku byli rzeźnicy Polacy Kaszper i Szware. Ci oburzeni niesłychanym występkiem Żyda zawezwali natychmiast funkcjonariusza P. P., który obrzydlivemu Żydowi wymierzył karny mandat w wysokości... 1 zł.

Żyd, widząc się osaczonym przez zniecierliwionych gojów, świadków i policjanta skwapliwie uiszcł żądaną kwotę, chcąc jak najprędzej wybrnąć z przykrej opresji. Ale jak tylko zniknął mundur posterunkowego, ot tak po żydowsku odzyskał dawną zuchwałość i na wyrazy oburzenia jednego z polskich rzeźników, jak mógł coś podobnego zrobić” odpowiedział bezczelnie, „że mięso jest jego własnością

i zrobi z niem co mu się podoba”.

I tem oświadczeniem przebrał miarę. Dwaj naradocy Władysław Szmidle i Wincenty Wolniak położyli kres zajęciu, zawładniając o wszystkim dyżurnego lekarza weterynaryjnego w rzeźni. Frydmana odesłano natychmiast do lekarza powiatowego dla zbadania go ponieważ przy całej ohydzie postępku, istnieje jeszcze możliwość, że Żyd może być chory na jakąś zaraźliwą chorobę. Mięso również zatrzymano i poddano badaniu.

Kiedy Frydmana Herszlika zatrzymano, ciekawem było zachowanie się jego brata Emanuela, który w tym czasie przybył do rzeźni. Mianowicie, stając w obronie winowajcy, usiłował wzmówić w obecnych, że brat jego „tylko żartował”.

Ot, jak wyglądają żydowskie żarty, kosztem zdrowia i poniżenia „gojów”!! Zaznaczyć, bowiem trzeba, że jednako Frydman Emanuel jak i Herszlik są z zawodu rzeźnikami i posiadają własne sklepy ze sprzedażą mięsa (Emanuel, ul. Targowa 19, Herszlik, ul. Targowa 9).

Powyższy wypadek, aż nadto dobrze świadczy o warunkach higienicznych, jakie panują w sklepach żydowskich, bo chyba nikt niema wątpliwości, że gdyby nie interwencja pp. Wolniaka i Szmidla, Żyd, nie chcąc ponieść straty, mięso stręfnięone rozsprzedałby konsumentom — gojom.

Jak się dowiadujemy od naocznych świadków zejścia, w sprawie tej prowadzone jest dalsze energiczne dochodzenie, a Żyd za swój karygodny czyn odpowie przed sądem

Przed wyrokiem w procesie o katastrofę krzeszowicką

Sensacyjne momenty w przemówieniu obrońcy Drabika

Kraków (tel. wł.) Ostatnie dni rozprawy o spowodowanie katastrofy Kolejowej pod Krzeszowicami poświęcone były przede wszystkim wysłuchaniu biegłych. Udzielali oni wyjaśnień w sprawie obowiązujących przepisów ruchu. W trakcie dialogów obrońców z biegłymi sąd uchylił trzy charakterystyczne pytania obrońców pod adresem jednego z biegłych. Pytania te brzmiały (obrońca do biegłego):

— Czy pan wie, że niektóre przepisy kolejowe są niewykonalne?

— Czy pan wie, że na kolejach praktyka wprowadziła normy sprzeczne z przepisami?

I trzecie najciekawsze:

— Czy pan wie, że przed kilku laty personel kolejowy zastosował bierny opór w ten sposób, że postanowił ściśle trzymać się przepisów ruchu?

Wszystkie trzy pytania obrońców przewodniczący uchylił. Nadto prokurator Boryczko zapowiedział wyciągnięcie konsekwencji za nazywanie stosowania przepisów oporem biernym. Po zamknięciu postępowania dowodowego, obrońcy postawili szereg wniosków, które — z wyjątkiem jednego — trybunał po naradzie oddalił. Oddalił trybunał m. in. wniosek o przeprowadzenie, wizji lokalnej na miejscu katastrofy.

Nastąpiły kolei przemówienia stron. Prokurator Boryczko w godzinie przemówienia wykazywał winę poszczególnych oskarżonych, polemizując z ich obroną, oraz domagał się zasądzenia i kary dla wszystkich oskarżonych. Następnie przemawiali obrońcy oskarżonych adw. dr. Aschenbrenner i dr. Zaczynski. Wobec późnej pory (godz. 22. — sobota) przewodniczący trybunału odroczył rozprawę do poniedziałku, godz. 9 rano.

Kraków (tel. wł.). W poniedziałek rano w procesie krzeszowickim przemawiali w dalszym ciągu obrońcy. Obrońca Drabika, opierając się na akcie oskarżenia, zbijał zarzuty postawione przez oskarżyciela publicznego. Na początku omówił to, na jakim powstała tragedia krzeszowicka. Pod-

kreślił, że oskarżony Drabik od 23 lat pełnił służbę na kolei, a od 14 lat pracował na bloku we Woli Filipowskiej i w ciągu tego okresu czasu pełnił ją nienagannie, co więcej nie był nigdy karany o najmniejsze przewinienie służbowe.

Pracował nienagannie, aż do wprowadzenia nowych przepisów R 1, na które wszyscy koledzy narzekają. Może, gdyby nie te przepisy, nie byłoby tej rozprawy tego nieszczęścia i nie byłoby tych 11 mogił.

Po wprowadzeniu przepisów R 1 zarządziły władze przeszkolenie swych pracowników, ale jak się ono odbyło. W Krzeszowicach zgromadzono 300 ludzi, ściąganych z okolic, którym instruktor czytał przepisy. Nikt jednak przepisów tych nie dostał do ręki. W Krzeszowicach były zaledwie 2 do 3 egzemplarzy. Nie można ich było również dostać w żadnej księgarni.

Znaną jest sprawa, że wszędzie pracownikom udziela się jakiegoś urlopu celem umożliwienia opanowania potrzebnych wiadomości do zdania egzaminu, a co najważniejsze każdy otrzymuje podręczniki, z których czerpie wiedzę i może uzupełnić potrzebne wiadomości.

To, że oskarżony Drabik zdał egzamin na dostateczne, jeszcze niczego nie dowodzi. Przepisy obowiązywały od 1 lipca 1934 r. Dwa miesiące później wydarzyła się straszna katastrofa. Nie można wymagać od tego prostego człowieka, ażeby znał nowe przepisy, jaką bowiem znajomość przepisów wykazał biegły inżynier Kaczmarek, który na zapytanie sędziów i obrony, szukał dopiero odpowiednich paragrafów, aby móc dać odpowiedź? Nie wątpił egzaminowany przez swoją władzę przełożoną, zdałby egzamin na niedostatecznie.

Obrońca omówił cały tok czynności urzędowych oskarżonego Drabika. Stwierdził przytem, że miał do pomocy telegrafistę Szyłoka, który nie umiał telegrafować, który, jak ustalono, był człowiekiem chorym, nie mogącym pełnić funkcji. Wina oskarżonego Drabika polega na tem, że nie umiał telegrafować, a miał telegrafistę, również nie umiejącego telegrafować.

Po obrońcy Drabika przemawiał jeszcze jeden z obrońców, poczem replikował prokurator.

Wyrok zapadnie w środę o godzinie 14.30 po południu.

Budowa wielkiego gmachu w Gdyni

Warszawa. (Tel. wł.) Jedną z największych firm maklerskich w Gdyni, „Bergensko Baltic Transport Limited”, której główna siedziba znajduje się w Bergen w Norwegii, w najbliższych dniach rozpocznie w Gdyni budowę własnego gmachu kosztem około jednego miliona złotych. Gmach ten, o 6-ciu piętrach, stanie na narożniku ul. Portowej i św. Wojciecha. Przeznaczony jest na siedzibę banku, własnych biur firmy, a w górnych piętrach mieścić się będą lokale mieszkalne. (w)

Pływający rogacz

Gdynia. (PAT). W basenie prezydenta przy nabrzeżu Wilsona zauważono pływającego rogacza, którego za pomocą łodzi wyciągnięto na ląd. W kanale przemysłowym wydobyto pływającą sarnę. Według przypuszczeń zwierzęta zostały wystraszone z bliskich lasów i w ten sposób dostały się do basenów portowych.

Sprzeciw w sprawie wyborów gdańskich

Gdańsk. (PAT.) Nowowybrany sejmik powiatu gdańskiego wyżyni zajmował się na swem pierwszym posiedzeniu wnioskiem centrowców, domagającym się unieważnienia wyborów komunalnych, które odbyły się dnia 7 kwietnia rb. wspólnie z wyborami do Volkstagu. Po przemówieniu landrata Buscha, który dowodził, że agitacja wyborcza nie była krepowana głosami narodowych socjalistów, sejmik odrzucił wniosek centrowców.

na gorącym uczynku

Nasza biurokracja chętnie zajmuje się rozsyłaniem różnych ankiet, kwestionariuszy i t. p. rzeczy do różnych instytucji. — Jest to poprostu choroba nagminna. Swego czasu premier Koziłowski wydał okólnik — ażeby skończyć z rozsyłaniem niedorzecznych ankiet.

„Dziennik Wileński” zamieszcza odpowiedź, jaką na jedną z podobnych ankiet nadeszła wójt gminy Białdolica. Ankieta brzmi:

1. Czy znajdują się i gdzie w okolicy ruiny zamków, pałaców, grodzisk, wale, mury, forty, kurhany, horodyszczka, cmentarzyka, stare budowle i jakie?
2. Czy w okolicy posiada ktoś rzadkie i cenne książki, obrazy, dokumenty, starą broń lub monety?
3. Co stanowi najbardziej charakterystyczną cechę języka tamtejszej ludności?
4. Jaki typ antropologiczny przeważa wśród tamtejszej ludności? (krótkogłowi, długogłowi, blondyni, bruneci, wzrost wysoki, niski, średni).
5. Jakie są jego właściwości psychiczne?
6. Jakich narzędzi rolniczych i gospodarczych lud używa?
7. Czy istnieją babcie, dębane w drzewie?
8. Czy gotów pan byłby nadsyłać obserwacje fenologiczne dla PIM-a?

„Odpowiedź” wójta gminy Białdolica jest następująca:

1. Względem ruin i starych budowli donoszę, że wszystkie budynki w gminie są stare i porużowane, bo nowych stawić ani reparaować niema za co.

2. Co do rzadkich książek, donoszę, że jeden sklepikarz ma książkę oszczędnościową „10”, ale w niej jest aby 2 złota. Nauczyciel też ma parę książek. Monet ani starych, ani nowych nikt nie ma, bo nie dawno soltysy pobierali podatki.

3. Najbardziej charakterystyczną cechę języka stanowi, że naród bardzo paskudnie się wyraża, jak ma płacić podatki, bo je niema czem płacić.

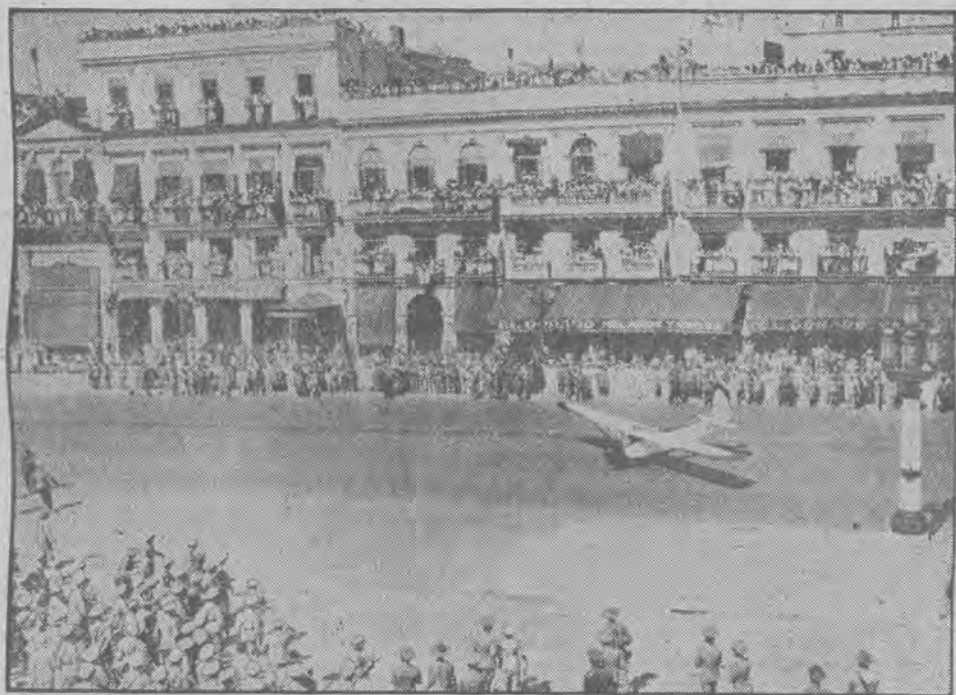
4. Typ antropologiczny przeważa rozmaity. Najcięższy (110 kilo) jest pan organista i pan komendant posterunku (108 kilo). Chłopy niektóre dawniej przeważały, ale teraz schudły jak te szczapy, bo jedzą bez omasty, to i nieprzeważają. Krótkogłowych, ani długogłowych niema. Półgłówków parę jest.

5. Własności psychiczne mają też rozmaite. Jak do gospodarza. Jeden lubi psy duże, drugi małe. Największy jest „Nyro” — sklepikarza, najmniejszy „Zofirek” pani nauczycielki.

6. Narzędzi tu używa starych i popsutych, bo so na lepsze nie stać.

7. Babcie nikt nie dębnie. Małe dzieciaki, jak to dzieciaki, dębnią w nosach.

8. Obserwacji telefonicznych dla pana Pima tutejsza gmina nadsyłać nie może — bo telefonu tu nikajkiego niema, aby jeden na posterunku policji, a tam zawsze zamknięte.

W mieście Kubic przyglądają się tysiączne rzesze lądowaniu w środku miasta lotnika Jacka O'Meera na szybowcu własnej jego konstrukcji.

Opóźnienie robót inwestycyjnych

Większe prace mają być podjęte dopiero w czerwcu

Warszawa. (Tel. wł.) Liczne roboty publiczne i inwestycyjne, finansowane przez Fundusz Pracy ulegną opóźnieniu wskutek niedostatecznego przygotowania technicznego. Dotyczy to robót drogowych, budowy mostów, regulacji i obwałowania rzek. Niektóre z tych prac zostały podjęte w maju, ale nie obejmują prac przewidzia-

nych programem. Naprzykład przy robotach, przy których miało pracować 400 ludzi, pracuje 100, albo jeszcze mniej.

Podjęto interwencje celem jak najszybszego uruchomienia tych robót na większą skalę. Przypuszczają jednak, że nastąpi to dopiero w połowie czerwca. (w)

Rok szkolny zakończy się 15 czerwca

Tegoroczne wakacje trwać będą do 2 września

Warszawa. (Tel. wł.) Wobec licznych zapytań w sprawie nowego okresu trwania roku szkolnego władze oświatowe wyjaśniają, że bieżący rok szkolny zakończy się w szkołach powszechnych i średnich 15 czerwca.

Tegoroczne wakacje trwać będą od 16 czerwca do 2 września, a nowy rok szkolny rozpocznie się 3 września. W przyszłym roku szkolnym ulegną skróceniu wakacje Bożego Narodzenia, a koniec nauki nastąpi 21 czerwca.

W sprawie bojkotu sklepów żydowskich

Warszawa. (Tel. wł.) Izba karna Sądu Najwyższego wydała orzeczenie w sprawie nawoływania do bojkotu sklepów żydowskich. Uznano, że nie dopuszczanie klientów do sklepu, wywoływanie ich stamtąd stanowi przestępstwo wykroczenia przeciwko porządkowi publicznemu zgodnie z art. 28 prawa o wykroczeniach. (w)

Z Małej Ententy

Genewa. (Tel. wł.) Z okazji sesji Rady Ligi Narodów odbyły się narady państw Małej Ententy. W wyniku obrad ogłoszono komunikat, stwierdzający, że omawiano m. in. sprawy związane z paktem naddunajskim i że stwierdzono całkowitą zgodę poglądów. Następne zebranie Małej Ententy wyznaczono na 20 czerwca w Białogrodzie.

Wiadomości

W Bukareszcie wylądowały trzy rumuńskie samoloty wojskowe, które dokonały lotu z Bukaresztu do Capetown i z powrotem. Licznie zgromadzona publiczność zgotowała lotnikom gorące powitanie.

Jedno z pism angielskich donosi, że rząd Stanów Zjednoczonych zamierza zwołać nową wszechświatową konferencję w sprawie stabilizacji walut i obniżenia ograniczeń handlowych.

Odbyły się w Czechosłowacji wybory do sejmików krajowych i powiatowych. Jak wynika z dotychczasowych zestawień, ilość mandatów uzyskanych przez poszczególne partie nie odbiega w ogólnym zakresie od układu sił politycznych, jakie ustaliły ostatnie wybory parlamentarne. Należy zaznaczyć, że przy wyborach do sejmików prawo czynne posiadali 24-letni, podczas gdy przy wyborach parlamentarnych 21-letni.

Jedno z pism angielskich donosi, że dnia 4 czerwca, nazajutrz po zakończeniu uroczystości jubileuszu królewskiego, dokonana będzie rekonstrukcja gabinetu.

Odbyły się w 22 okręgach departamentu Sekwany wybory 50 przedstawicieli do rady generalnej tego departamentu. W pierwszym głosowaniu powołano 27 radnych, podczas gdy wybór 23 dokonany będzie w drugim głosowaniu. Na 27 mandatów komunistki uzyskały 15.

Donoszą z Bratislavy, że od czasu zwycięstwa wyborczego Henleina zgłaszano przy chrzcie większość dzieci w Czechosłowacji imię Adolf. Wobec tego, że akcja ta wydała się władzom wywołaną tendencjami politycznymi, wydano proboszczom zarządzenie, aby na przyszłość imienia Adolf dzieciom przy chrzcie w miarę możliwości nie nadawać.

Nad lotniskiem wojskowym w Szawlach (na Litwie) w czasie ćwiczeń zderzyły się dwa samoloty wojskowe. Obie maszyny runęły na ziemię, przyczem jedną z nich już w powietrzu objęły płomienie. Obaj piloci zdołali uratować się przy użyciu spadochronów.

ZEMSTA COWBOYA

CZEŚĆ DRUGA

SOBOWTÓRA DOKTORA BAUMA

WSPÓLCZESNA POWIEŚĆ SENSACYJNA ANTONIEGO HRAMA

16) Z temi myślami Bill w asyście dwóch drabów znalazł się na dziedzińcu farmy. Zatrzymano się obok auta i dopiero kiedy na nowo rozbitych samochodowych latarniach i jeden z pilnujących go ludzi skrepił mu ręce silnymi opłotami powroza, ukazał się trzeci z napastników, który, podchodząc do więźnia, zapytał zachrypłym, nabrzmiałym wściekłością głosem:

— Gdzie Anita?!

Bill pomimo zupełnej apatii zadrzał na dźwięk tego głosu i, cofnąwszy się o dwa kroki, przymknął powieki, aby nie patrzeć w groźnie, niesamowicie wprost błyszczące w oprawie czarnych okularów oczy człowieka, którego imię budziło zabobonny lęk w najśmielszym gangsterze. Bowiem przed nim stał ów wszechwładny, mściwy szef — Kameleon...

— Gdzie Anita?!... — usłyszał jeszcze raz, ale tym razem w jego skołatanym wypadkiem i nadmiarem okropnych przeżyć głowie myśli poczęły rwać się na strzępy, przed oczami zawirowały miliony drobniutkich gwiazdek i Bill, tracąc przytomność, osunął się na ręce podtrzymujących go drabów.

— Zamknąć to ściervo w piwnicy i strzec mi jak oka w głowie! — rzucił teraz szef w stronę milczących podwładnych, którzy natychmiast powlekli omdlałego w kierunku lochów.

Nim jednak dotarli do sieni, powstrzymał ich na miejscu nowy rozkaz Kameleona, wypowiedziany tym razem prawie szeptem:

— Zostawcie mi go tutaj, a sami skoczcie za ogrodzenie... Zdawało mi się, jakgdyby ktoś skradał się za parkanem.

Opracownicy Billa pobiegli natychmiast spełnić wolę rozkazodawcy.

Kiedy ich ciemne, barczyste sylwetki zniknęły za bramą i przez kilkanaście następnych sekund żaden najbliższy nawet odgłos nie zdradzał, aby natknęli się na jakiegokolwiek intruza, Kameleon odetchnął z wyraźną ulgą.

— Zdawało mi się — rzekł, odzyskując na nowo pewność siebie. Aby skrócić sobie czas oczekiwania na powrót

swoich ludzi, podszedł do leżącego więźnia i, trąciwszy go brutalnie butem, rzekł z nieukrywanym szyderstwem:

— A co, Bill, nie udało się Kameleonowi wywieść w pole... Kameleon jest zdrow i ma dolary, a ty jeszcze tej nocy zadyndasz na belce w swym własnym domu... He, he, he!... — zarechotał na całe gardło, a jego zachrypły głos zabrzmiał w cichym powietrzu jak ryk apokaliptycznej bestji.

Ale omdlały Bill był nieczuły na wszelkie pogroźki srogiego szefa. Leżał jak kłoda pod progiem swojej farmy, a tylko jego szeroka, tym razem trupio-biała twarz odrzynała się wyraźnie w pomroce nocy.

— Coś moi chłopcy za długo nie wracają — pomyślał teraz Kameleon, wyśmiawszy się do woli. — Zbyt rozliwie przetrząsają teren dokoła farmy w poszukiwaniu intruza, który, jak widzę, zrodził się tylko w mojej przewrażliwionej imaginacji... Trzeba ich jednak przywołać.

Z tem postanowieniem wyjął elektryczną latarkę i, przyswiecając sobie po drodze, ruszył powoli w stronę furtki. Zaledwie jednak wychylił się z poza ogrodzenia, stało się coś nieoczekiwanego. Ktoś chwycił go gwałtownie za ramiona, wykręcił je w tył i, nim zaskoczony Kameleon zdolał zorientować się w sytuacji i przedsięwziąć jakiegokolwiek środki obrony, żelazne ognia kajdanki z lekkim trzaskiem zamknęły się dokoła przegubów dłoni.

Wszystko to nastąpiło z tak błyskawiczną szybkością, że obezwładniony zbrodniarz w pierwszej chwili przypuszczał, iż padł ofiarą swoich podwładnych. Dopiero kiedy jeden z napastników zapalił dużą latarnię i przy jej świetle Kameleon dojrzał znajomych urzędników wydziału śledczego, a między nimi zmienioną do niepoznania, trupio-białą twarz inżyniera Ronnickiego — zrozumiał wszystko... Zrozumiał, i złamany zwiesił głowę na piersi.

W godzinę później leżał związany w policyjnym aucie obok dwóch swoich podwładnych ludzi i zniechęconego Billa Monktona.

Między ziemią a niebem

Motor grał. Śmigła w zawrotnych, nieuchwytnych obrotach wgrzyzała się w powietrze, rwała go na strzępy, i z wściekłą, szaloną furją ciskała pod białe płaty rozpiętych skrzydeł.

Srebrna „Bellanka“, niby olbrzymi mityczny ptak kołysała się lekko, zawieszona pomiędzy uśpioną, spowitą w nieprzeniknione mroki, ziemią a rozedrganym miliardem świetlistych pyłków, niebem.

A kiedy pierwszy brzask porozwiałczył po horyzoncie różowe smugi, przygasił roziskrzony szlak mlecznej drogi i nocny tuman nasycił sino-szarą poświatą — stalowy ptak zniżył lotu, nie będąc już teraz narażonym na niebezpieczne zetknięcie się z ziemią.

Wyrównawszy lot na wysokości dwustu metrów, Blum puścił drążek sterowy i odwrócił głowę w stronę siedzącej obok dziewczyny.

— Usnęła — stwierdził w myśli, widząc, że Anita, oparłszy głowę o skórzaną poduszkę, przymknęła powieki, a piersi jej wznoszą się powolnym, miarowym oddechem. Ludwik patrząc teraz na jej błąd, zmizerowaną twarzyczkę, mimowolnie doznawał uczucia pewnego rodzaju litości. Wiedział przecież aż nadto dobrze, ile ludzkich cierpień przeżyła przez tych kilka dni pobytu w ich rękach i że było to w stanie złamać najsilniejszy charakter, a najbardziej nawet odporny organizm doprowadzić do ruiny. Nie dziwił się więc, że pomimo ogłuszającego warkotu śmigła, wyczerpana dziewczyna zasnęła w niewygodnej pozycji.

— Nagrodzę ci to stokrotnie — szeptał, zatrzymując na śpiącej rozkochanie spojrzenie. — Byłoby tylko wszystko powiodło się aż do końca — dodał już w myśli i nagle jakiś lęk

przed nieznanem rozlał mu się po ciele.

Blum nie był człowiekiem zabobonnym, a jednak trwożnie, chwilami wprost okropne przecucia oparowały go niepodzielnie, ukazując mu wymarzoną przyszłość jako ciemną, przerażającą otchłań pustki. Kiedy wszystko układało mu się pomyślnie, potrafił stawić skuteczny opór napadającym go wątpliwościom, natomiast w wypadkach niepowodzeń rodziła się w jego duszy wiara w złowrogie, nieublagane fatum.

I tego rodzaju ponure myśli oparowały go teraz, pod wpływem chwilowego zastanowienia się nad przyszłością. — Czyż można bowiem twierdzić z całą pewnością, że wszystko na dalszą metę ułoży się ściśle według zakreślonego planu — rozmyślał trzeźwo — skoro już na samym początku, niejako u progu zawrotnej kariery, nieublagany los sprawił mu przykry zawód. Bowiem, ratując się przed groźącym mu niebezpieczeństwem wpadnięcia w ręce policji, musiał się wyrzec zdobycia stu tysięcy dolarów i jeszcze tej samej nocy uchodzić z Chicago.

Pomimo wszystko pocieszał się jeszcze tem, że uniknął większego nieszczęścia, jakie spotkało nieuchwytnego dotąd Kameleona i najmniej w tym wypadku winnego, Billa Monktona.

Ludwik o wszystkim, co zaszło tego wieczora na farmie Billa, w porę dowiedział się od Toma Kittnera, wyśtanego po uprowadzeniu Anity na zwiady na drogę, wiodącą do mieszkania Monktona. Zabezpieczywszy się w ten sposób przed ewentualnym pościgiem ze strony mściwego szefa, gdyby temu przyszyła ochota jeszcze dzisiaj odwiedzić kryjówkę branki, Blum przeżywał niezapomniane chwile z u-

kochaną dziewczyną.

Ale w momencie, kiedy gorąca, rozpuszczona krew coraz silniej poczęła uderzać mu do głowy, a chłodna, wilgotna wargi Anity, młodziłone jego ustami, w zarłocznym wprost pocałunkach rozniecały w młodzieńcu szaloną burzę namiętności; kiedy nawpół przytomny Ludwik rzucił się na omdlałą dziewczynę, aby dać ostateczne uściskie swolm zwierzęcym instynktom, — w tym właśnie krytycznym dla Anity momencie rozległo się gwałtowne kofatanie do okna.

Blum oprzytomniał. Jak oparzony odskokzył od swojej ofiary i wybiegł na ulicę. Pod oknem stał Tom Kittner, ledwo trzymając się na nogach ze zmęczenia.

Gdy weszli do ciemnej sionki i murzyn ochłonął na tyle, że mógł złożyć relację z przeprowadzonego wywiadu, Ludwik dowiedział się tak nieprawdopodobnych rzeczy, że trzeba było dłuższego czasu, ażeby uporządkować rozstrzelone myśli i przedsięwziąć przed strasznym niebezpieczeństwem.

Bowiem, jak wynikało z dalszego opowiadania Kittnera, po odprawieniu potłuczonego Monktona pod bramę jego farmy, udając że biegnie sprządnąć autodorożkę, przycałił się opodal w gęstych zaroślach karłowatej trzmieliny. I tam właśnie, ukryty w bezpiecznym miejscu, był świadkiem owych niecodziennych wypadków, jakie na przestrzeni niecałej godziny rozegrały się pod bramą farmy Billa Monktona.

Dopiero, kiedy policyjny wóz odjechał z powrotem do miasta, uwożąc obezwładnionych przestępców, Tom odważył się wyjść z ukrycia i, nie tracąc ani sekundy czasu, popędził z ową sensacyjną wieścią wprost do kryjówki Ludwika.

Wobec takiego stanu rzeczy, Blumowi nie pozostawało nic innego uczynić, jak tylko, siłą rzeczy rezygnując z uplanowanego zamiaru zdobycia stu tysięcy dolarów, ratować się natchmiasową ucieczką w kablnie luksusowej „Bellanki“ Mr. Spenzera.

Niewielka już tym razem dawka narkotyku, wstrzykniętego Anicie, upewniła Ludwika, że z jej strony nie spotka go przez dłuższy czas żadna niemila niespodzianka.

Wszystkie te wydarzenia ostatnich kilku godzin następowały po sobie z taką zawrotną szybkością, że Blum dopiero teraz mógł skupić się na chwilę i pomimo ogłuszającego warkotu śmigła skorygować pewne niedociągnięcia w powyższym planie.

Najbardziej niepokoiło go przeświadczenie, że Spenser, już tylko z chęcią zwykłej zemsty, wskaże na niego, jako głównego sprawcę uprowadzenia Anity, a to może dać w konsekwencji nieobliczalne następstwa, bowiem zarówno stary Childs, jak i Ronnicki nie poskąpią zachodu ni pieniędzy, aby odzyskać ukochaną dziewczynę, a jednocześnie pomścić jej krzywdę. Zniknięcie samolotu z prywatnego hangaru Spenzera wskaże właściwą drogę do pościgu, druty telegraficzne niewątpliwie zaalarmują wszystkie miasta w Stanach, nad którym wypadnie przelot, od Atlantyku aż po Pacyfik.

Wprawdzie, ze względu na zbyt małą ilość paliwa, jaką mógł pomieścić w swych zbiornikach, nie przystosowany do odległych przelotów samolot Mr. Spenzera, Ludwik nie zamierzał lecieć wprost do Kalifornii, lecz wylądować w Detroit albo Buffalo, gdzie łatwo było dobrze spieniężyć maszynę, a z tamąd dopiero kolejną udać się dalej. Tymczasem, wobec ostatecznych wypadków, stało się to rzeczą wprost niemożliwą.

Pozostawało jedynie wziąć kurs na zachód i, omijając gęściej zaludnione obszary, lecieć aż do ostatniej kropli benzyny w zbiorniku, a wreszcie wylądować na bezludnych obszarach stepowych. Z tamąd dopiero, dotarłszy do najbliższej stacji kolejowej, odjechać na Daleki Zachód.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Zjazd spółdzielni spożywczych

Warszawa. (PAT.) W sobotę rano rozpoczął w Warszawie obrady zjazd pełnomocników Związku Spółdzielni Spożywców Rzplitej. W zjeździe biorze udział 350 delegatów, reprezentujących spółdzielnie ze wszystkich województw Polski. Zjazd potrwa dwa dni.

Łódzkie widoki

POETA

— ...Cóż wam powiem, Halperin — poeta jestem.

— Kogo wy idziecie zburzać, mnie idziecie zburzać? Kto was uwierzy, mój mały Kubuchna może was uwierzy, ja nie. Z was, Rapaport, taki poeta zupełnie, jak pięść do nosa. Materialista to wy jesteście, stary plajciarz owszem też, ale natomiast poeta... Naśmiecham się z was...

— Co coś, nie wolno mnie, co? Sie potrzebuję o pozwolenie zapytywać, podanie ze znaczkiem stepowym posyłać? To jak ja jestem kupiec i w „wodzie sodowej“ robię, to mnie nie zezwala się być prywatnie za poetę?

— Kto mówi, nie zezwala się? A jakby się nawet i nie zezwalało, to co? Sie krepać może będziecie zaraz? A może ten sam weksel inbankowo można dziesięć razy dawać tyż, co? — Wasze weksle można faszerować, takie albowiem one są tłuste. Wasze weksle, Rapaport, są już Kusociński.

— Z powodu pewność?

— Nie, z powodu bieżąca — tam i z powrotem, od was i do was nazad. Na nich dlatego nigdy data nie stoi.

— Sie zmartwiacie na ten temat?

— Wykluczone, mówię natomiast wóże. Stary Rapaport — i „nie zezwala się!“ Można umierać ze śmiechu!

— To umierajcie, niech was czemnajprędzej cholera zabierze. No umierajcie, czemu nie umieracie?

— Dziękuję, zaczekam — pragnę albowiem poezje wasze zobaczyć, amator jestem. Rzeczywiście raz już poszliście być za poetę, za samego Nerona...

— Sie was dowiepuzki trzymają. Co znaczy jakobym ja byłem za owego Nerona — to wyście może byliście za Nerona czyli za Zaraję albo za innego jakiegoś dobermana względnie buldoga...

— Uś, ten poetnik od „sodowej wody“ nie orientywa się, że Neronowie to bywają nie tylko psy, ale do pewnego stopnia rzymianscy cesarowie tyż!

— Jeden taki, to również spał! Rzym, choć on nie był zaasekurowany na dolary, jak wasza fabryka, a potem to on miał o czym poezje pisywać. A czy wyście też potem zaczęliście być za poetnika?...

— A czy wyście, Halperin, dawno jesteście być agent, taki zwyczajny syczyk od poezji, co? To ja do niego idę mówić o poezji, jak do porządnego obywatela, bo ja faktycznie na wiosnę stałem poetą jestem, a ten łobuz, ten chuligan, idzie mówić takie rzeczy! Wiecie, Halperin, że bym ja miałym przy sobie rewolwer, to ja bym takiego chama, jak wy, dał po mordzie i kolanem fora ze dwora! Wiecie wy o tem, co? Wy igracie na mojej dobroci i na moich nerwach, jak na państwowej loterii, ale do pewnego stopnia to możecie przegrać tyż! Wy myślicie, że ja nie jestem poeta, a ja jestem. — Ja kocham słowiki, ja kocham maj, ja kocham te nasze polskie kwitnące kasztany, ten nasz rodzinny, wiosenny kraj...

— A oprócz rodzinnego, to ja was już dawno chciałem powiadzieć, panie Mieczysław alias Moszek Rapaport, że wy nie będziecie dla mnie za nadto rodzinnym! Ja tu was słucham, jak wy mnie faramuszkacie o poezji opowiadacie, a moja dusza pali się, od zemsty pali się, panie Mieczysław alias Moszek. Wy jesteście poeta, ale natomiast nie ze mną, tylko z moją żoną! Tak, ja wszystko wiem i wy będziecie teraz zcolgać się u moich stóp, będziecie błady jak nieboszczyk, ale ja powiem nie, dla takich jak wy nie idę mieć litości — powiadam was płacić teraz ten tysiąc dolarów! Co wyście myśleliście, że ja z was, pszakrew pójde waszą śmierdzącą krew wytaczać, co? A ja powiadam straszonym głosem: — płacić, Rapaport, płacić poetnik od cudzych żon, płacić pszakrew cholera jasna!...

— A jak nie, to co? To może wy zechcecie mnie mordować?

— Sie jeszcze zobaczy, jak ja dam rozwód mojej Izie. Już ona was potrafi ze sobą ożenić, ty łobuzie, ty! Rapaport, ty ja znasz nie gorzej ode mnie, co?

— Słuchajcie Halperin, rozmawiajmy jak mężczyźni z mężczyzną, sie już zgadnam, ja reguluje na pięćdziesiąt procent!

— Tysiąc dolarów i procenty za te dwa lata tyż!

— Siedemdziesiąt pięć procenty

— Do widzenia sie z wami, spotkamy sie u komornika...

— I sto, ale bez procentów tyż nie?

— Tyż nie.

— Halperin, jesteście morderca...

— Można, ale wy będziecie płacić, a potem to poezje możecie pisać i owszem tyż.

m-t

Czytacie
„ILUSTRACJĘ POLSKĄ“

Mał
28
WTOREK

Kalendarz rzym.-kat.
Wtorek: Krzyż. dz. Ger-
mana b.
Środa: Krzyż. dz. Teo-
dozji p. i m.
Kalendarz słowiański
Wtorek: Jaromila
Środa: Boguchwały
Środa: zachód 3,41
zachód 19,38
Długość dnia 16. 17 min.
Księżyc: wschód 1,19 zachód 15,36
Faza: 4 dzień przed nowiem.

Adres redakcji i administracji w Łodzi
telefon redakcji i administracji 173-53
Piotrkowska 91

Godziny przyjęć dla interesentów
od 10-12

Nocne dyżury aptek

Nocy dziesięć dyżurują apteki: Po-
tasza, Plac Kościelny 10, Charemzy, Po-
morska 12, Müllera, Piotrkowska 46, Ep-
steina, Piotrkowska 225 (żydowska), Gór-
czyckiego, Przejazd 59, Antoniewicza Pa-
bianicka 56.

Teatry łódzkie

Teatr Miejski. We wtorek i środę o
godz. 19,30 dla robotników Vulpiusa „Zwy-
ciężyłem kryzys”. W próbach „Warsza-
wianka” i „Sędziowie” Wyspiańskiego o-
raz „Obrona Kaysowej”.

Kina chrześcijańskie

Teatr Miejski — „Zwyciężyłem kryzys”
Teatr Popularny — „Góra meżowie”
Alhambra — „Blagierman w Alham-
brze”
Adria-Metro — „Teraz i zawsze”
Bratnia Strzecha — „Morderstwo o świ-
cie”
Casino — „Poszukiwaczki złota”
Gorso — „Piotruś”
Capitol — „Noce wiedeńskie”
Grand Kino — „Stworzona do całowa-
nia”
Mimoza — „Uwodzicielka”
Miraż — „Pieśń kozaka”
Mewa — „Skandal w Budapeszcie”
Palace — „Pieśń słońca”
Przedwiośnie — „Sprzedany głos”
Słońce — „Miłość Jarzana”
Czary — „Maskarada”
Rekord — „Klub dzentelmenów”

Komunikaty

Z Polskiego Tow. Tur.-Krajowa. W dn.
2 czerwca odbędzie się wycieczka do Li-
piec (dojazd koleją do Pływi) na urza-
dzone w dniu tym uroczystości reymon-
towskie. Opłata za wycieczkę (prócz udziału
w obchodzie) dla członków zł. 8,80, dla
gości — zł. 10,—, dla urzędników państwo-
wych o zł. 4,— taniej. Legitymacja przy
zapisie konieczna. Zapis w biurze P. T. K.
(Al. Kościuszki 17) w piątek dn. 31 maja
od godz. 18 do 20.
W czwartek, dn. 30 bm. odbędzie się
wycieczka do Instytutu Propagandy Sztu-
ki na zbiorową wystawę prac Pol. Zw.
Zaw. Łódzkich Artystów Plastyków i gru-
py „Ryngraf”. Zbiórka w parku Sienkie-
wicz o godz. 10,45 przed wejściem do In-
stytutu. Opłata dla członków P. T. K. i
młodzieży szkolnej — 30 gr, dla gości 50 gr.

KINO-TEATR „GRAND-KINO”. Stwo-
rzona do całowania”. Film ten możnaby
nazwać z równym powodzeniem „Kobieta
która pragnie”, „Wamp i milioner” lub
zgoła inaczej — słowem tytuł z samym o-
brazem tyle ma wspólnego, jako że o każ-
dej młodej i niebrzydkiej kobiecie można
powiedzieć, skoro się chce, że została stwo-
rzona do całowania. Jahym osobiście na-
zwał go: „Kobieta, która wie, czego chce”.
To jest bowiem przewodnia myśl filmu —
Joan Harlow istotnie wie, czego chce, da-
ży do tego wszelkimi siłami — i osiąga.
Chce tego samego, o czym marzy dziś
każda urodziwa mieszkanka U. S. A. —
małżeństwa z milionerem. Ale od pragnie-
nia do realizacji droga daleka i żmudna.
Treścią obecnego filmu jest ta właśnie
droga.

Zasadniczym elementem dobrego filmu
jest ruch, w przeciwnym bowiem razie o-
glądający na ekranie „ględzenia”. Pod tym
względem „Stworzona do całowania” cał-
kowicie odpowiada zadaniu — tempo akcji
jest bardzo żywe i utrzymuje widza w
stałym napięciu. Mimo cokolwiek „ryzy-
kownego” tytułu nie ma on w sobie nic
niemoralnego, ani w zdjęciach, ani w tre-
ści, ale też nie jest jakimś moralizator-
skim nudnym wykładem — w tych spra-
wach, w których amerykańskie filmy tak
często grzeszą brakiem smaku i porno-
grafją, tym razem zachowano właściwy
umiar. Jeżeli się teraz doda jeszcze po-
godny humor i doskonałą grę Lionela
Barrimora należy stwierdzić że film jest
wart obejrzenia. m-t.

Woźnica w anonji

Łódź, 28. 5. Na ul. Zgierskiej 113
w czasie przejazdu tramwaju do Zgie-
rza spłoszyły się konie wozu, powożo-
nego przez 22-letniego Feliksa Pisar-
skiego z miejscowości Krowo. Woźni-
ca doznał zduszenia klatki piersiowej
i w stanie agonji przewleżony został
do szpitala.

Jak Żydzi wyzyskują Polaków?

**Szmul Goldstein, Ieek Pelcewicz — wysykwacze najbied-
niejszych i bezbronnych**

Łódź, 28. 5. — W dniu wczoraj-
szym Inspektorat Pracy wydział karny
skazał kierownika firmy „Fuchs” z Ło-
dźi, ul. Zakątna 34, Szmula Goldsteina
na 300 zł grzywny za zatrudnianie pra-
cowników w godzinach nadliczbowych.
Równocześnie tego samego dnia in-
spektorat pracy rozpatrywał sprawę Ie-
ka Pelcewicza, właściciela kamienicy
przy ul. Limanowicza 3. Pelcewicz za-
trudniał w swej kamienicy w charakte-
rze dozorca 74-letniego Franciszka Sta-
nowskiego, któremu już od 8 lat nie
wypłacał wynagrodzenia za jego czyn-
ności. Nieszczęśliwy starzec nie zamel-
dował tego w inspektoracie pracy, gdyż
obawiał się, by Żyd nie wyrzucił go na

bruk.
Stan taki trwałby jeszcze niezawod-
nie dłużej, gdyby nie lotna kontrola in-
spektoratu pracy, która przypadkowo
ujawniła te nadużycia Żyda.
Inspektorat pracy wydział karny
skazał Pelcewicza za niewypłacanie za-
robku Stanowskiemu na 2 tygodnie
bezwzględnie aresztu. Jednocześnie
sprawa została skierowana na drogę są-
dową o zasądzenie na rzecz poszkodowa-
nego całej zależnej sumy, należnej za
8 lat pracy według umowy. Placa wy-
nosi 6 zł tygodniowo, co za cały okres
łącznie z odsetkami wyniesie około
3 tys. złotych.

Polykał szkło i gwoździe

Do czego zmusza głód...

Łódź, 22. 5. Szalejące bezrobocie
zmusza niejednokrotnie ludzi do
chwytania się najfantastyczniejszych
sposobów zarobkowania. Niejaki Józef
Juroszek, pozostający od dłuższego
czasu bez pracy i środków do życia, u-
trzymuje się w ten sposób, że wobec
gawiedzi na rynkach i kiermaszach
polyka gwoździe, szkło tłuczone i t. p.
Oczywiście tego rodzaju eksperymenty
kończą się zwykle zamuleniem żołądka
i Juraszek co pewien czas musi
poddawać się operacji chirurgicznej.
Po wyjściu ze szpitala, nie mając co
jeść znowu po pewnym czasie powraca
do polykania gwoździ, aby w ten spo-
sób zarobić na życie.

Sezonem pracy Juraszka jest wło-
sna i lato i zazwyczaj w tym okresie
poddaje się on operacjom. Przed paru
dniami znowu zjawił się o godz. 10-tej
wieczorem w pogotowiu, skarżąc się
i tym razem na silne bóle żołądka.
Skierowano go do szpitala, gdzie się
przyznał, że w ostatnich czasach
połknął „trochę” szkła i gwoździ. Pod-
dano go prześwietleniu, które wykaza-
ło, że w żołądku nieszczęśliwego tkwi
istotnie sporo gwoździ, agrafek i meta-
lowych guzików. Nieszczęśliwy znow
będzie operowany. A potem... Albo
będzie musiał umrzeć z głodu, albo
znowu polykać „trochę” szkła i gwoź-
dzi...

Żydówka komunistka

Łódź, 28. 5. W dniu wczorajszym
sąd okręgowy w Łodzi skazał 23-letnią
komunistkę, Żydówkę Fajgę Gecen
Penczyńską na 1 rok więzienia i zawie-
szenie praw obywatelskich na lat 5 za
to, że w październiku 1934 przemawia-
ła na masowce przeciwko władzom
państwowym. Pozostałe dwie oskarżo-
ne — Hinda Koldmins i Żydówka
Sandl zostały zwolnione.

**Strajk w magazynach
wojskowych na Chojnach**

Łódź, 28. 5. W dniu wczorajszym
porzuciło pracę 100 robotników budowa-
lanych, pracujących przy magazynach
wojskowych na Chojnach. Roboty te,
jak wiadomo, wykonuje przedsiębior-
stwo Suchowolski i Tański, centrala w
Warszawie. Strajk spowodowany zo-
stał niewypłacaniem przez tę firmę od

3 tygodni należności za pracę robotni-
ków.

Drugim zaś powodem strajku jest
chęć zaprotestowania przeciwko zwal-
nianiu robotników i przyjmowaniu na
ich miejsce elementów niewykwalifi-
kowanych, rekrutujących się z okolicz-
nych włościan.

Kioski pocztowe

Łódź, 27. 5. Z dniem 1 czerwca br.
na Placu Wolności i Placu Boernera
(Zielonym Rynku) otworzone zostaną
kioski pocztowe. W kioskach tych spel-
niane będą niemal wszystkie czynno-
ści pocztowe, a więc sprzedaż znacz-
ków, przyjmowanie przesyłek i listów
zwykłych i poleconych, telegramów,
przekazów i t. d. za wyjątkiem przy-
mowania paczek.

Nowe kioski stworzyć mają udo-
godnienie i ułatwić załatwiania czyn-
ności pocztowych.

z ziemi kaliskiej

**Rozbudowa kościoła św. Gotharda w
Rypinku.** Znany z niezwykłej inicjatywy
i pracy proboszcz kościółka pod wezw-
aniem św. Gotharda w Rypinku pod Kal-
szem, dziś już włączony w granice mia-
sta, ks. Zenon Martuzalski, przystąpił w
roku bieżącym do powiększenia kościoła
przez rozszerzenie naw. Energiczny ten
kapłan niemal bez pieniaędzy przedsię-
wziął śmiały plan powiększenia kościoła,
gdyż zaapelował do parafian, składają-
cych się w dużej mierze z robotników bu-
dowlanych i murarzy - fachowców, którzy
bezpłatnie ofiarowują swoją pracę, stając
odcześnie w liczbie kilkudziesięciu osób
od wczesnego rana i w ten sposób Dom
Boży budują. Ks. proboszcz Martuzalski
ma wszakże duże trudności finansowe
przy zakupie potrzebnych materiałów bu-
dowlanych, mamy jednak to przekonanie,
że nie zawiedzie się na ofiarności katolic-
kiego społeczeństwa miasta i okolicy, i że
przed zimą dzieło swoje doprowadzi do
końca.

Przysięga rekrutów. Zgodnie z zapo-
wiedzią, w ubiegłą niedzielę, po mszy św.
w kościele garnizonowym (kolegiackim)
odbyło się zaprzysiężenie rekrutów, wcie-
lonych do 29 p. S. K. i 25 p. a. l. Po przy-
siedzie odbyła się na placu 11 Listopada
defilada nowozaprzysiężonych oddziałów
wojskowych.

**Nowy zarząd Stow. właścicieli nowych
domów.** Na odbytym ogólnym zebraniu
członków Stowarzyszenia właścicieli no-
wych domów, wybrany został zarząd,
ostatnio ukonstytuowany w sposób nastę-
pujący: prezes — p. Eugeniusz Piatkow-
ski, wiceprezes — p. adw. Krell, sekretarz
— p. Juliusz Samiód, skarbnik — p. Rafał
Stiller, członkowie zarządu pp.: Jan Stan-
kiewicz, Z. Nagórski, adw. Kamiński i A.
Ulrych.

Tydzień P. G. K. W dniu 28. b. m., o go-
dzinie 6 po poł., w sali Sejmliku kaliskie-
go odbędzie się zebranie organizacyjne Ty-
godnia Polskiego Czerwonego Krzyża.

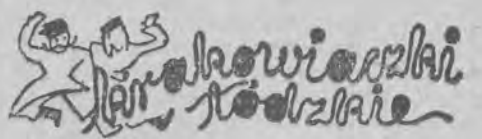
Tak szybki odwrót. „Sanacja” kaliska,
forajująca tak gwałtownie na stolce magi-
strackie panów Sullewskiego i Siwika,
jako „mężów opatrnościowych” dla mia-
sta, zaczyna za pośrednictwem swego orga-
nu „Echa Kaliskiego” wyrażać niezado-
wolenie z zarządzeń i niezbyt czynnej i
energicznej gospodarki. Duża część spo-
łeczeństwa, zgrupowana przy Stronnictwie
Narodowym i sympatyzująca z nim, od-
razu zapartywała się sceptycznie na no-
wych gospodarzy miasta, jako nieznan-
cych terenu i niczym z Kaliszem nie zwi-
ązanych, przyczem, co było najważniejsze
— mało lub wcale nieobznajomionych z ży-
ciem samorządowym i jego potrzebami. I
to się dziś maści na wszystkich i na wszyst-
kiem. Roboty s. dalszym w polu, robotnicy,
oczekujący pracy na wiosnę i w lecie, da-
remnie oczekują wezwania, a władze mia-
sta jak oblicywali, tak dalej obiecują
wielkie fundusze z pożyczek państwowych,
a jakoś ich nie otrzymują i robot nie ru-
szają. Doprawdy, za te nstan przedewszyst-
kiem wielką odpowiedzialność ponoszą ci
wszyscy radni „sanacyjni” i żydowcy oraz
socialistyczni, którzy swoimi głosami wy-
brali dzisiejszy magistrat, wbrew rozsąd-
nym ostrzeżeniom radnych narodowych,
którzy przestrzegali przed lekkomyślno-
ścią sztucznie sklejoną większość „sana-
cyjno” - socialistyczno - żydowska. I je-
żeli robotnik w dalszym ciągu daremnie
wyczekuje pracy, jaką dawniej corocznie
otrzymywał, niech zapamięta to sobie, że
pozbawił go możności zarobkowania blok
„sanacyjno” - socialistyczno - żydowski
radnych miejskich, dogadzający własnym
ambicjom „nieczuli na niedolę bezrobot-
nych”.

**Pierwsze zbiory z próbnych
ośrodków rolnych**

Warszawa. (Tel. wł.) W bieżą-
cym sezonie rolnym nastąpią pierwsze
zbiory w próbnych ośrodkach rolnych,
zorganizowane przez departament kar-
ny ministerjum rolnictwa. Ośrodki te
są czynne w trzech miejscowościach,
mianowicie w Laskowicach na Pomo-
rzu, w Lagiewnikach na Śląsku i w
Kondratowie. Osadzono tam sześciuset
więźniów, którzy pracują pod kierow-
nictwem specjalnych instruktorów,
wyszkolonych w szkole cieszyńskiej.
Okna budynków w tych ośrodkach
rolnych są bez krat. (w)

Produkcja wzrasta...

Warszawa. (PAT.) Wskaznik
produkcji przemysłowej, obliczony
przez instytut badania konjunktur go-
spodarczych i cen wykazał w kwietniu
dalszy wzrost, podnosząc się z 64,7 do
66,5. Wzrost ten nastąpił w wyniku
ożywienia się działalności w budow-
nictwie i związanych z niem gałęziach
przy wchodzeniu w nowy sezon budo-
wlany. Znacznie ponad sezonowo wzro-
sta produkcja w przemyśle metalowym
przetwórczym. Poza to zwiększyło się
uruchomienie przemysłu odzieżowego.
W porównaniu z kwietniem ub. r. pro-
dukcja była o 3 proc. większa, w po-
równaniu zaś z przeciętnym poziomem
ub. roku większa o 6 proc.

*Odkąd świat ten stary
Przy słońcu się kręci,
Wiadomo, że nowość
Zawsze wszystkich nęci.*

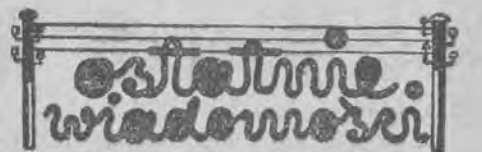
*Dziś od tych nowości
Aż już boli głowa —
Nowa konstytucja,
Ordynacja nowa.*

*Jest nowa pożyczka,
Nowa wyżka zboża
I nowa też w Łodzi,
Jest masońska toża.*

*W sądzie proces nowy
Chodzą już pogłoski,
O „grande” w Orbisie
Coś a la Piątkowski.*

*I tak tych nowości
Pełno jest i wszędzie,
Ale kiedy w Łodzi
Nowy budżet będzie?...*

K a d e.

Na Baluckim Rynku na tła sporu o
należności Roman Kulisz z Poddębic po-
ranił nożem Stanisława Wydr. Rannego
przewieziono do szpitala. Kulisza areszto-
wano.

W mieszkaniu rodziców przy ul. Nar-
ciarskiej 3, zabawiając się petarda, spowo-
dował jej wybuch w kleszeni 14-letni Lud-
wik Chojnacki. Chłopiec doznał poszar-
pania uda i narządów płciowych. Rannego
odwieziono w stanie „roźnym” do szpitala.

Zatrzymano na zosie z Sieradza jadą-
cego do Łodzi Chaim Kirsznera z Praszki,
który wioził kilkadziesiąt kilo Lanin jed-
wabnych przemycanych nielegalnie z za-
graniccy. Tkaniny wartości około 8000 zł
skonfiskowano. Żyd został przekazany
władzom sądowym.

Na polu przy ul. Stawowej 3 w czasie
gry w karty doszło do bójki na noże, pod-
czas której Antoni Majer pchnął nożem
Juljana Stolarskiego, powołując uszkodze-
nie czołki i wybił lewego oka. Rannego
umieszczono w szpitalu. Major został za-
trzymany.

W mieszkaniu swem przy ul. Grudziąd-
kiej 1 w celach samobójczych otruła się
weronalem Katarzyna Ostrowska. Despe-
ratkę przewieziono w stanie nieprzytom-
nym do szpitala. Powodem samobójstwa
był brak środków do życia.

U Wolfa Cyrmera na Rynku Leonhardta
odebrano 150 kg mięsa wołowego poche-
dzącego z nielegalnego uboju. Mięso skon-
fiskowano.

Zabobony i przesady a rzeczywistość

Jajka od pstrokatej kury...

Fatalna siła przyzwyczajenia — Dlaczego i skąd się wzięły przesady — Interesujące przypadki

Jeden z moich znajomych miał niedawno nieszczęśliwy wypadek — złamał nogę. Odwiozło biedaka pogotowie do szpitala, leżał tam kilka tygodni, naciępal się coniemiarą, najęczał i nawymyślał. Ale, opuszczając miejsce ciężkich swych utrapień, zęgnął się uprzejmie z lekarzem i pielęgniarzem:

— Dowidzenia!
— Do zobaczenia z panami!
— Człowieku — mówię do niego — co ty gadasz? Chcesz się znów z nimi zobaczyć? Może na ten raz wolisz złamać rękę? Byle cię tylko tutaj przywieźli!

— Ech, głupstwo! To się przecież tak mówi! Przyzwyczajenie...

Fatalna siła przyzwyczajenia! Zęgnając się z człowiekiem, którego raz-dzibyśmy nie oglądać już nigdy w ży-

ciu, wychodząc z miejsc, w których nigdy już nie chcielibyśmy się znaleźć, nie możemy powstrzymać się od szablonej formułki:

— Dowidzenia, do zobaczenia!
Powtarzamy to wierzytelowi, dentystyce, komornikowi!

Słowa straciły swe znaczenie, pozostały tylko dźwięki, które kojarzą się w pewien sposób, w pewnych okolicznościach. Straciły swój właściwy sens.

Tak samo mówimy: „dzieńdobry“, chociaż dzień jest do dnia niepodobny — pogoda pod zdechłym niebem, a interesy idą jak z kamienia. Tak samo mówimy „proszę bardzo“, gdy nas ktoś automatycznie przeprosza za nadejście czulego nagniotka.

Zresztą nietylko słowa kłecą się nam tak bez żadnego znaczenia. Człowiek ma masę dziwacznych nawyków i przyzwyczajzeń, popełnia masę dziwactw, które nie mają żadnego sensu, albo miały kiedyś swój sens i dawno go już utraciły.

Witam się z kimś w przejściu.
— Tylko nie przez próg! — zastrzega się mój znajomy.

Cofam się i podajemy sobie ręce z pominięciem progu. Dlaczego?!

Jeśli zapytam tego znajomego, uśmiechnie się pobłażliwie i odpowie, że nie podaje ręki przez próg, „bo to niedobrze!“ Może się pokłócimy, albo któremuś z nas przytrafi się jakie nieszczęście? Oczywiście, ani on, ani ja w to nie wierzymy. To nawet nie jest przesada, poprostu przyzwyczajenie. Inni tak robią, czemu i my nie mamy tego robić. Inni trzymali się tego przed wiekami... Praszczurowie nasi za pogańskich czasów wierzyli, że pod progiem domu mieszkają złośliwe duszki domowe — Strzygi. Strzygi obrażają się o brak szacunku dla nich i mszczą się na ludziach, którzy je lekceważą, nad ich głowami podając sobie ręce.

W Strzygi — które były jakoby duchami „wysadzonych“ dzieci, t. j. dzieci chorych, czy utomnych, które zostały „wysadzone“, poprostu wyrzucone do lasu — dziś nikt nie wierzy; chorych niemowląt nikt dziś nie wyrzuca z domu, ale przesadę z progiem pozostał do dzisiejszego dnia.

Wszystkie tak zwane przesady mają podobną genezę. Mało jest ludzi, którzy dziś wierzą w nie poważnie. Stosuje się je z przyzwyczajenia, nie

zastanawiając zupełnie nad tem, skąd się wzięły.

„Niedobrze jest“ rozsypać sól przy stole. Oznacza to klótnię. Myślę, że dziś poważniejszym powodem do klótni byłoby rozlanie tłustego sosu na obrus. Gospodyni miałaby napewno szerszą chęć nawymyślenia gościowi. Sól, jako powód klótni, to znów chyba przesadę z bardzo dawnych czasów. Może sól była wtedy bardzo droga i gospodarz miał słuszne pretensje do gości za to, że ją nieogłędnie rozsypał; a może chodziło znów o obrazę duchów, mieszkających w stole. Zostawiało się przecież dla nich resztki jedzenia, ale soli widać te duszki nie lubiły.

Tym samym duszkom zawdzięczamy przecież „odpukiwanie“ w niemalowane drzewo. „Odpukujemy“ i dziś, chociaż nieraz trudno jest w mieszkaniu takie niemalowane drzewo znaleźć. Szczególnie w mieszkaniach nowoczesnych, gdzie meble są z metalu i szkła. Za dawnych czasów nie było o to trudno, bo wszystkie prawie domowe sprzęty były zrobione z niemalowanego drzewa. Ale wtedy chodziło specjalnie o stół. Duszki, mieszkające w stole, słuchają rozmowy ludzi; mogą się obrazić, gdy bez porozumienia się z nimi człowiek snuje jakieś projekty, układa sobie piękne plany. Trzeba popukać, ażeby słowa zagłuszyć, że-

by duszki nie słyszały o czem się mówi.

Mniej lub więcej stare pochodzenie ma cały szereg innych przesądów, w

które ludzie udają, że wierzą. Przesadę o szczęśliwych i nieszczęśliwych liczbach należy chyba do najstarszych, bo wywodzi się z kabalistycznych zna-

czeń liczb. Młodsza jest wiara w szczęśliwe i nieszczęśliwe tygodnie. Peralny poniedziałek zawdzięczamy zapewne średniowiecznym rzemieślnikom, którzy niezbyt wydajnie pracowali, po wesole i „trunkowo“ spędzonej niedzieli. Że i piątek nie jest dniem szczęśliwym, to chyba z racji postu; człek nie może podejść sobie uczciwie, a — wiadomo — Polak zły, gdy głodny. Kiedy zaś człowiek zły, to nic mu się nie darzy, lepiej więc nie zaczynać w tym dniu żadnych interesów...

Żyje w naszym życiu wiele przeżytków, do których przyzwyczailiśmy się i których pochodzenia nie chce nam się dochodzić. Naprzykład uprzejmy gospodarz za nic w świecie nie pozwoli, aby gość z nim dopiero przechodził przez drzwi.

— Goście naprzód! — mówi z całą kurtuazją.

A podobno ta „uprzejmość“, to szczątki nieufności, jaką w różnych awanturniczych okresach dziejów każdy gospodarz musiał żywić do swych gości. Wolal chodźcie za nimi, żeby goście czego z domu nie wynieśli. Może przy wyjściu badał nawet kieszenie gości.

Na szczęście, że z całości tego zwyczaju zostały tylko szczątki. Jak kamizelka, albo krawat — części odzieży nie wiele dające człowiekowi pożytku — skróciły się w ciągu wieków z praktyczniejszych części garderoby i w szczątkach tylko do naszych czasów ocalały.

Nie wierzymy w nie, ale honorujemy różne przesady i strasznie trudno jest z życia je wytepić. Ostatecznie krzywdy nikomu nie robią i nie zaszkodzą. Można je tolerować i nawet udawać, że się z nimi zgadza. Jest to podobne do metody lekarza, który, znalazłszy się w pełnej zabobonu i czarownictwa wsi, starał się do swej medycyny wzbudzić zaufanie. Ponieważ ludzie woleli chodzić do „owczarzy“ i mądrych babek, niż do medyka i więcej w stare, doświadczone sposoby wierzyli, niż w jego książkową mądrość, doktor wziął się na sposób. Lecznictwo swe w miarę możliwości upodobił do czarów i zamawiań, jakie stosowali jego konkurenci.

— Macie tu, matko, komarowego sadła. Natnijcie bok mężowi. Ale uważajcie dobrze, żeby drzwi i okna były zamknięte, bo w takiej chwili o urok nietrudno. Dajcie później staremu nawaru z tego ziela — sam je zbierałem o pełni miesiąca koło Djabłego Jaru. Niech pije duszkiem, żeby mu zle powietrze z lekarstwem do wnętrza nie weszło. Potem okryjcie go pierzyna i wyjdźcie szybko z izby, drzwi cicho zamkając, żeby licha nie budziły. Nikt też niech do izby nie wiazi, póki słoń-

ce nie stanie nad waszą stodołą. Na rano stary będzie zdrow!

— Trzymajcie te buteleczkę w ciemnym miejscu, żeby jej oko ludzkie nie widziało, bo to nalewka z niedźwiedziej trawy na wodzie ze źródła narownic na Lysej Górze. Jak kury trzeci raz zanaję weźcie buteleczkę, potrząśnijcie nią trzy razy, okrecście się dokoła i znów potrząśnijcie. Potem wlećcie do szklanki piętnaście kropel, ale uważajcie, żeby się przy nalewaniu ani razu nie obejrzeć.

— Dawajcie dzieciakowi mleko od czarnej krowy, jajka od pstrokatej kury...

Podobno lekarstwa, stosowane z takim ceremoniałem, doskonale pomagają. A nie nikomu cały ten balast nonsensów nie szkodził.

TAD

32 Loteria Państwowa

164406 30 53 331 621 73 818 901 40 165181 98
221 371 450 805 91 927 34 51 53 166041 92
143 78 273 722 55 909 167288 501 3 708 359 98
909 71 168214 21 91 357 470 609 26 726 29 365
85 954 79 169042 101 517 61 604 14 71 715 06
170001 5 64 148 231 39 440 624 43 792 806
7 68 98 931 171233 433 72 593 767 829 71
172008 59 78 97 125 32 229 335 401 678 944
173401 3 526 77 84 681 718 86 848 50 934 51
61 174009 35 57 213 334 59 77 421 65 74 78
520 42 613 69 728 927 175134 71 542 609 23
704 21 23 217 32 924 176133 36 51 494 678 87
833 36 59 909 41 99 177002 66 116 83 238 51
320 71 561 683 701 60 80 90 178183 86 294 324
90 417 560 635 47 762 896 986 179118 52 475
511 95 637 776 86 88 830 63 180001 153 69 333
927 927 89 181014 162 238 366 538 60 93 674
93 881 182051 187 277 433 522 83 183127 72
280 187 528 607 20 25 847 952 184227 416 593
600 53 98 716 69 825 930.

CIĄGNIENIE DRUGIE.

„Wygrane pocieszenia“ po 50 zł.
6 41 140 253 59 303 470 95 536 1073 125 728
2071 76 426 640 732 51 3020 98 113 27 82 284
94 431 78 90 537 620 26 61 714 915 21 67 4330
50 52 491 530 39 684 94 836 904 66 5496 532
86 608 794 915 66 78 86 6124 234 489 92 01 36
59 730 831 7014 40 81 161 211 345 89 94 429
43 61 592 706 21 806 948 8094 108 350 405 552
99 523 85 784 835 937 93 9050 57 90 401 513
648 735 36 72 825 64 934 78 10101 291 302 467
91 536 49 614 47 51 11194 250 362 527 32 43
839 712 859 12239 60 323 67 71 424 526 85
639 731 842 68 919 13066 113 36 269 348 61
407 88 581 90 642 53 807 92 67 14072 119 296
383 721 871 967 99 15220 95 352 60 31 469 81
633 41 704 17 870 944 18008 64 138 218 300
42 64 553 654 88 763 865 970 17160 90 845 73
426 59 82 94 656 735 814 18021 53 99 212 326
501 27 72 73 600 50 63 79 78 781 984 190047 186
227 486 761 99 906 33 58 20009 47 847 2193
204 357 407 624 63 849 21198 204 357 407 624
63 849 22062 156 328 34 69 491 505 752 54 820
979 86 23299 437 681 756 914 24009 63 294 500
849 25040 104 37 64 267 90 323 479 96 718 816
26035 92 162 72 275 320 432 36 59 514 20 61
705 47 971 95 27222 35 76 341 410 28 526 49
653 939 44 76 28100 59 213 411 40 580 769 898
936 29004 25 58 64 98 128 420 736 30083 132
41 49 218 48 71 388 457 504 88 679 890 942
31005 9 145 355 427 516 77 668 781 963 32315
38 498 506 94 765 865 945 58 33309 430 62 634
708 32 61 97 819 21 51 61 62 34004 6 107 462
663 958 35027 41 42 152 224 48 257 493 502
762 79 88 814 80 95 36061 94 152 206 35 38
311 58 416 30 579 727 45 64 37068 69 84 91
239 56 385 517 98 746 856 58 62 951 56.

38071 203 63 316 418 546 602 65 98 738 878
39033 405 559 91 608 44 886 959 40001 63 88
176 251 65 450 631 88 748 875 949 76 93 41048
52 68 222 370 436 88 604 11 69 701 11 28 948
72 970 42008 118 53 207 90 349 521 756 967
43540 82 736 44247 52 421 528 58 667 90 901
63 45058 119 241 470 539 78 99 747 54 938 51
81 98 926 29 46058 60 159 71 208 43 50 437
529 497 733 41 842 954 47059 60 362 7 417 573
32 48231 64 66 331 69 472 532 70 76 99 765 830
71 986 49058 105 20 47 65 68 329 489 544 649
322 42 990 50013 66 103 90 452 98 879 968
51176 228 99 305 92 474 513 01 671 88 812 903
52196 204 31 42 334 44 470 555 643 701 950

56 53064 91 93 306 16 70 78 128 40 78 686 752
540097 251 60 339 322 726 63 856 991 55160
232 470 512 798 976 56064 107 42 309 39 534
40 66 613 40 58 731 35 47 811 39 57038 105 221
94 369 408 27 33 51 54 118 90 655 720 37 79
901 92 58019 118 292 93 432 545 606 775 90
805 35 903 20 91 59028 109 201 56 34 72 419
99 635 703 67 67 89 970 60154 76 242 97 377
470 593 645 775 908 61040 46 275 408 559 808
26 51 918 60 62023 56 209 396 485 629 813 18
69 910 82 63022 115 47 89 239 61 411 569 95
661 79 715 77 852 975 64023 193 280 450 567
645 997 65067 291 343 70 86 162 63 587 623
65 878 66062 144 75 235 61 91 337 51 83 414
19 555 623 701 3 54 67038 39 47 97 103 33
211 330 55 570 718 811 68118 21 64 244 89
495 538 57 729 35 832 69193 229 325 41 405 88
529 603 69 746 974 78 70101 26 441 816 71023
340 471 84 639 825 67 938 58 72322 430 502
42 751 965 73004 255 306 38 408 516 47 80 611
31 710 816 933 74047 126 28 240 88 336 519
57 622 853 90 92 919 57 75033 37 58 103 29 204
40 72 535 39 693 736.

76997 245 473 810 23 77000 132 92 94 231
369 89 456 608 96 765 813 906 76180 513 15 67
78 887 79050 62 79 88 117 252 305 38 63 469
505 948 80010 46 157 334 512 49 50 653 748 901
19 81035 131 388 463 555 61 637 710 46 99
82094 400 60 545 84 86 636 759 979 83302 24
448 926 78 84033 106 268 429 95 500 64 81 797
890 935 85101 257 446 47 82 503 40 639 700 12
833 86131 216 358 407 501 720 60 893 904 74
80 84 87100 50 269 303 65 403 38 537 55 88053
113 44 247 309 11 437 505 35 687 712 98 842
54 980 89088 71 265 83 305 407 90 90100 411 14
51 503 629 43 805 938 91151 95 242 349 85 458
871 98 908 92053 206 406 647 872 914 33 93016
59 142 214 31 46 401 573 602 4 58 729 817 65
81 905 94047 104 95 236 356 498 652 877 928 72
95002 154 273 356 476 533 52 602 64 783 904
954 96059 77 192 261 422 37 46 61 538 628 781
97063 71 87 341 490 584 55 754 993 98063 134
86 212 303 522 634 65 793 903 63 99084 148
204 31 449 519 814 100118 56 96 258 316 435
526 693 101030 84 149 92 403 581 644 885
102133 99 231 346 96 526 86 92 647 794 308 67
965 73 103172 216 317 80 404 64 603 24 757
104039 76 105 87 263 310 78 521 32 89 885
105021 103 79 90 213 65 80 92 328 52 82 434 45
615 52 106078 85 125 255 62 85 968 603 66 857
64 990 107151 210 477 519 651 751 859 949 94
108137 49 50 57 77 227 311 48 489 99 505 891
338 937 94 109229 49 357 524 88 98 678 83 716
82 804 920 110015 65 174 519 602 914 28 64
111131 72 200 393 450 71 92 558 653 908 112052
180 209 88 347 432 51 619 41 700 42 78 919
113018 54 95 120 36 283 346 447 513 607 51 61
724 53 862.

114019 35 147 208 340 415 67 542 55 614
706 836 115278 313 495 553 58 612 20 56 875 39
116106 468 93 688 97 813 34 925 117014 51 151
629 920 118098 162 335 50 63 435 83 543 737
817 934 42 119292 537 89 874 918 120051 91
180 333 77 92 567 762 819 53 924 121188 296
305 43 99 509 12 71 662 98 755 58 800 87 948
122044 53 95 166 76 426 740 81 832 925 53
123242 307 561 608 17 98 814 982 124037 72
211 49 60 65 416 26 672 729 125196 205 333 62
400 16 78 545 65 682 320 46 71 905 95 126095
53 178 373 516 33 8 3762 804 69 78 127015 53
178 373 516 33 83 762 804 69 78 127015 59 106
233 385 483 621 30 314 43 919 51 66 123034 57
282 603 129002 65 140 272 399 91 596 705 33
84 817 914 130290 591 755 69 838 926 131184